

แผนพัฒนาท้องถิ่น

(พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔

เทศบาลตำบลเวียงเทิง

อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

คำนำ

แผนพัฒนาตำบลเวียงเทิงฉบับนี้ เป็นแผนพัฒนาท้องถิ่นในระดับตำบล ภายใต้วัสดุศักดิ์สิทธิ์ การพัฒนาให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด จังหวัด นโยบายของรัฐบาล นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น และยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลเวียงเทิง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ให้บรรลุเป้าหมายตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลเวียงเทิง อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

เทศบาลตำบลเวียงเทิง จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องเพิ่มเติมโครงการ/กิจกรรม ในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ โดยถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๒๒/๒ ในกรณีการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับโครงการ พระราชดำริ งานพระราชพิธี รัฐพิธี นโยบายรัฐบาล และนโยบายกระทรวงมหาดไทย ให้เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น

เทศบาลตำบลเวียงเทิง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าการเพิ่มเติมแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ฉบับที่ ๔ เทศบาลตำบลเวียงเทิงฉบับนี้ จะเป็นแนวทางในการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ และตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

สำนักปลัดเทศบาล
งานแผนและงบประมาณ

สารบัญ

รายการ

หน้า

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๑ - ๔
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๕ - ๓๐
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๓๑ - ๔๔
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	๔๕ - ๔๗

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

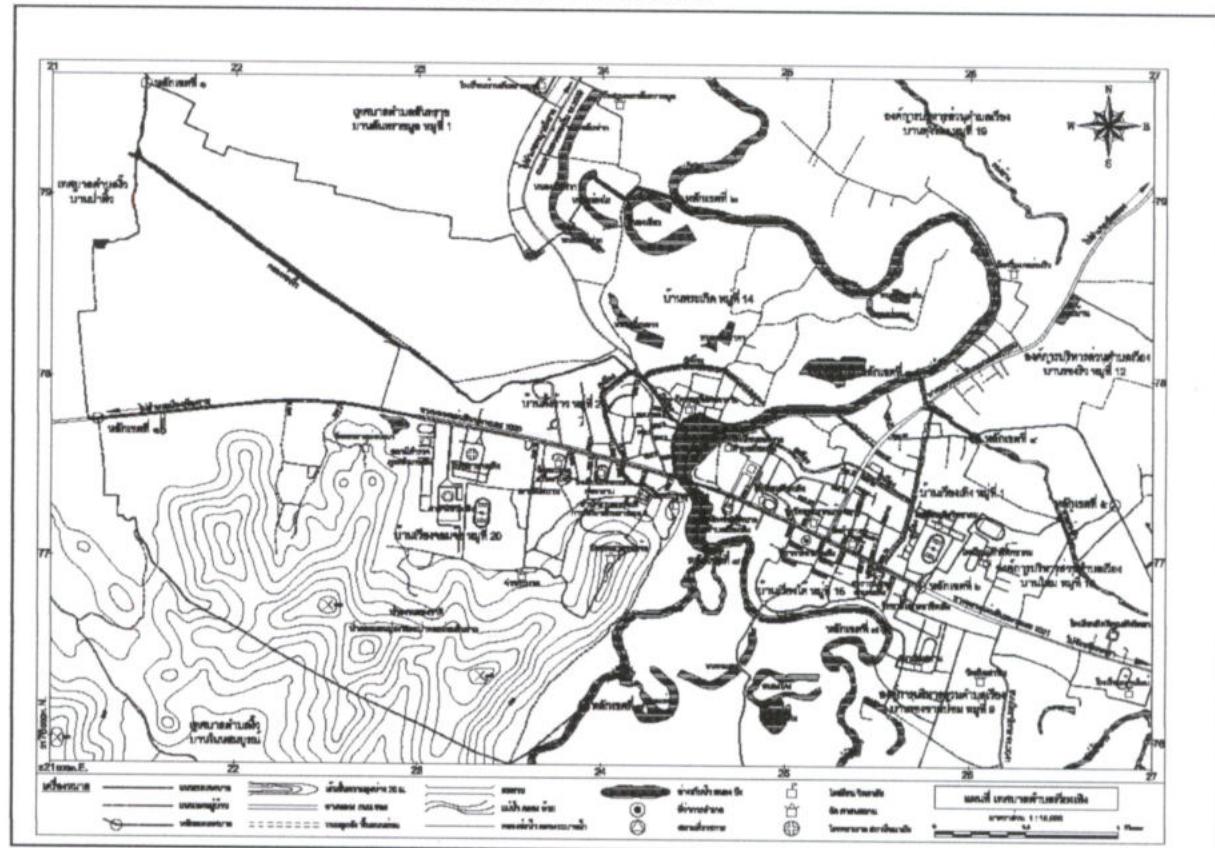
๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล

ประวัตitechบาล

เมื่อครั้งกรุงธรัมมาดไทย ได้ประกาศจัดตั้งเป็นสุขาภิบาล มีชื่อว่า “สุขาภิบาลเวียงเทิง” อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ลงวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๔๙๘ และประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ ตอนที่ ๔ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๐๐ จากนั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลตำบล เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ และได้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาล ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๓ ตามประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๖๗ ตอนพิเศษ๑๔๕

เทศบาลตำบลเวียงเทิง ตั้งอยู่ในเขตตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ตามพิกัด พ.ป. ๒๕๗๗๗๔ มีเนื้อที่อาณาเขตประมาณ ๑๒.๐๐ ตารางกิโลเมตร

(แผนที่อาณาเขตเทศบาลตำบลเวียงเทิง)

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

เป็นลักษณะที่ราบลุ่ม อยู่ติดแม่น้ำโขง และแม่น้ำลำลา พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยของประชาชน เป็นแหล่งชุมชน พื้นที่รอบนอกจะเป็นสวนไร่นาของชาวบ้าน และพื้นที่ว่าง ประกอบด้วยที่ราชพัสดุ เดิมพื้นที่เขตเทศบาลจะใช้ประกอบการเกษตรกรรมสลับที่อยู่อาศัย ปัจจุบันได้ลดจำนวนลงเป็นพื้นที่ชุมชนเมือง กึ่งชนบท

๑.๓. ลักษณะภูมิอากาศ

- ลักษณะภูมิอากาศ มี ๓ ฤดู ร้อน ฝน หนาว
๑. ฤดูร้อน ช่วงเดือน เดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม
๒. ฤดูฝน ช่วงเดือน เดือนมิถุนายน ถึง เดือนกันยายน
๓. ฤดูหนาว ช่วงเดือน เดือนตุลาคม ถึง เดือนมกราคม

๑.๔. ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินในเขตพื้นที่เป็นดินราย ดินร่วน ดินลูกรัง

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑. เขตการปกครอง

มีเขตการปกครอง จำนวน ๕ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

- หมู่ที่ ๑ บ้านเวียงเทิง
หมู่ที่ ๒ บ้านตั้งข้าว
หมู่ที่ ๑๔ บ้านพระเกิด
หมู่ที่ ๑๕ บ้านเวียงใต้
หมู่ที่ ๒๐ บ้านจอมจ้อ

เขตเทศบาลอยู่ห่างจากตัวเมืองจังหวัดเชียงรายไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ไปตามทางหลวง
จังหวัด หมายเลข ๑๐๒๐ สายเชียงราย – เทิง ประมาณ ๖๔ กิโลเมตร มีระยะทางห่างจากเมืองหลวง
(กรุงเทพมหานคร) เป็นระยะทางประมาณ ๘๙๑ กิโลเมตร

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อกับบ้านร่องริว หมู่ ๑๒ จากหลักเขตที่ ๑ ถึงหลักเขตที่ ๒
ทิศใต้	ติดต่อกับแม่น้ำลาว จากหลักเขตที่ ๗ ถึงหลักเขตที่ ๘
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับบ้านใหม่ หมู่ ๑๐ จากหลักเขตที่ ๓ ถึงหลักเขตที่ ๔ หลักเขตที่ ๕ และ ๖
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับดอยม่อนอิงและพื้นที่ริมน้ำของเขตเทศบาลตำบลลิ้ว จากหลักเขตที่ ๙
ถึงหลักเขตที่ ๑๐

๒.๒. การเลือกตั้ง

ลักษณะของการเลือกตั้ง เลือกตั้งแบบแบ่งเขตการเลือกตั้ง จำนวน ๒ เขต มีสมาชิกสภา
เทศบาล จำนวน ๑๒ คน นายกเทศมนตรีตำบลเวียงเทิงเลือกตั้งจากประชาชนโดยตรง

๓. ประชากร

๓.๑. ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

หมู่ที่	บ้าน/ชุมชน	จำนวน			
		ครัวเรือน	หญิง	ชาย	รวม
๑	เวียงเทิง	๕๖๖	๑,๐๒๐	๘๖๕	๑,๗๘๕
๒	ตั้งข้าว	๔๕๖	๓๙๓	๓๖๓	๗๒๖
๑๔	พระเกิด	๓๘๓	๔๕๐	๔๑๔	๘๖๔
๑๕	เวียงใต้	๔๔๔	๔๖๒	๔๐๔	๘๖๖
๒๐	จอมจ้อ	๕๑๐	๓๙๑	๓๕๙	๗๔๙
รวม		๒,๗๑๖	๒,๗๑๖	๒,๗๑๖	๕,๔๓๒

๓.๒. ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ที่	ช่วงอายุประชากร	หญิง	ชาย	รวม
๑	อายุ ๑ - ๑๕ ปี	๕๗๔	๕๔๕	๑,๑๒๙
๒	อายุ ๑๖ - ๖๐ ปี	๑,๖๗๓	๑,๔๐๕	๓,๑๗๘
๓	อายุมากกว่า ๖๐ ปีขึ้นไป	๕๙๔	๒๙๖	๘๙๐
	รวม	๒,๗๔๕	๒,๒๑๖	๕,๔๓๒

๔. สถานที่ทางสังคม

๔.๑. การศึกษา

๔.๑.๑. โรงเรียนระดับอนุบาล จำนวน ๒ แห่ง

- โรงเรียนเทศบาลตำบลเวียงเทิง ม.๑
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเทิง ม.๑

๔.๑.๒. โรงเรียนระดับปฐมศึกษา จำนวน ๒ แห่ง

- โรงเรียนเวียงเทิง (เทิงทำนุประชา) ม.๑
- โรงเรียนวัดพระเกิดคงคาราม ม.๒๐

๔.๑.๓. โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๒ แห่ง

- โรงเรียนเทิงวิทยาคม ม.๑
- วิทยาลัยการอาชีพเทิง ม.๑๕

๔.๑.๔. ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จำนวน ๑ แห่ง

- ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเทิง ม.๑๕

๔.๑.๕. โรงเรียนทางศาสนา

- โรงเรียนปริยารามประจำอำเภอ วัดคำมาตย์ ม.๑

๔.๒. สาธารณสุข

- โรงพยาบาลอำเภอเทิง ม.๒๐ จำนวน ๑ แห่ง
- สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเทิง ม.๑๕ จำนวน ๑ แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน ม.๑,๑๕ จำนวน ๔ แห่ง
- สถานพยาบาลเอกชน ม.๒๐,๑๕ จำนวน ๓ แห่ง

๔.๓. อาชญากรรม

- สถานีตำรวจนครบาลเทิง ม.๒๐ จำนวน ๑ แห่ง
- ศาลจังหวัดเทิง ม.๒๐ จำนวน ๑ แห่ง
- บังคับคดี ม.๒ จำนวน ๑ แห่ง
- สำนักงานอัยการ ม.๒๐ จำนวน ๑ แห่ง
- ศูนย์ยุติธรรมชุมชนตำบลเวียงเทิง ม.๑๕ จำนวน ๑ แห่ง

๔.๔. ยาเสพติด

- ศูนย์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จำนวน ๑ แห่ง (เทศบาลตำบลเวียงเทิง)
- ศูนย์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จำนวน ๑ แห่ง (อำเภอเทิง)

๔.๕. การสังคมสงเคราะห์

- กิจการชาติอำเภอเทิง จำนวน ๑ แห่ง

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑. การคมนาคมขนส่ง (ทางบก ทางน้ำ ทางราง ฯลฯ)

- สถานีขนส่งอำเภอเทิง ม.๑ จำนวน ๑ แห่ง

การคมนาคม-ขนส่งในเขตเทศบาลตำบลเวียงเทิง ใช้การคมนาคมขนส่งทางบก มีทางหลวง
จังหวัดหมายเลข ๑๐๒๐ (สายเชียงราย-เทิง) และทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๐๒๑ (สายเทิง-เชียงของ) เป็น^๑
เส้นทางหลักในการติดต่อระหว่างอำเภอเทิง-อำเภอเชียงของ-อำเภอเชียงคำ-จังหวัดพะ夷า ส่วนในเขตเทศบาล
ส่วนใหญ่มีสภาพเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก และบางส่วนเป็นถนนแอสฟัลติกส์ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของ
เทศบาล

๕.๒. การไฟฟ้า

- การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สาขาเทิง จำนวน ๑ แห่ง

ระบบการจำหน่ายและการบริการไฟฟ้า มีสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอเทิง เป็น
ผู้รับผิดชอบครอบคลุมทั้งอำเภอเทิง สามารถให้บริการประชาชนแก่ผู้ใช้ไฟฟ้าในเขตเทศบาลได้อย่างทั่วถึงทุก
ครัวเรือน

๕.๓. การประปา

- การประปาส่วนภูมิภาค สาขาเทิง จำนวน ๑ แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๒๐ จำนวน ๑ แห่ง

ระบบการจำหน่ายและการบริการประปา มีสำนักงานการประปาส่วนภูมิภาคอำเภอเทิง เป็นผู้รับผิดชอบ สามารถให้บริการแก่ผู้ใช้ประปานในเขตเทศบาลได้อย่างทั่วถึง

๕.๔. โทรศัพท์

- ๑. บริษัท ทีโอที สาขาเทิง ม.๑ จำนวน ๑ แห่ง
 - ๒. เครือข่ายที่ใช้สัญญาณได้ในเขตพื้นที่ เอ ไอ เอส
 - ๓. เครือข่ายที่ใช้สัญญาณได้ในเขตพื้นที่ ดีแทค
 - ๔. เครือข่ายที่ใช้สัญญาณได้ในเขตพื้นที่ ทรู
- ๕.๕. ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์
- ๑. สำนักงานไปรษณีย์อำเภอเทิง ม.๑๕ จำนวน ๑ แห่ง
 - ๒. บริษัทเคอร์รี่อีกเพลสมหานน จำกัด ม.๑ จำนวน ๑ แห่ง

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

- ด้านการเกษตร ประชาชนประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น การทำนา ทำสวน และเลี้ยงสัตว์ ประมาณร้อยละ ๔๐

๖.๒ การประมง

- ประชาชนในพื้นที่มีการประกอบอาชีพประมง เช่น การเลี้ยงปลา ประมาณร้อยละ ๕

๖.๓ การปศุสัตว์

- ประชาชนประกอบอาชีพด้านการปศุสัตว์ในครัวเรือน เช่น เลี้ยง เป็ด ไก่ สุกร วัว ประมาณร้อยละ ๕

๖.๔ การท่องเที่ยว

สถานที่

- พระธาตุจอมจ้อ หมู่ที่ ๒๐ (หนึ่งในพระธาตุเก้าจอมของจังหวัดเชียงราย)
- วัดอัมมาตย์
- วัดพระนาคแก้ว
- วัดพระเกิดคงคาราม
- วัดพระธาตุจอมใจ
- วัดศรีเมืองโพธิ์

ประเพณี

- ประเพณีรือยาวประจำปี
- ประเพณีสรงน้ำพระธาตุจอมจ้าว
- ประเพณีสรงน้ำพระธาตุศรีมหาโพธิ์
- ประเพณีสรงน้ำพระธาตุจอมใจ
- ประเพณีสังกรานต์
- ประเพณีตักบาตรเป็นบุญ
- ประเพณีแห่เทียนพรรษา
- ประเพณีทอดกฐิน ผ้าป่าสามัคคี
- ประเพณีลอยกระทง
- ประเพณีตักบาตรเทโว
- ประเพณีตามก๋วยสลาก
- ประเพณีสืบชะตาแม่น้ำอิง

๖.๖ อุตสาหกรรม

การประกอบกิจการอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะเป็นอุตสาหกรรมครอบครัว การใช้แรงงานภาคอุตสาหกรรมจึงเป็นสมาชิกในครอบครัว เช่น โรงงานทำก๋วยเตี๋ยว โรงกลึง โรงพิมพ์ โรงงานวัสดุก่อสร้าง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ประชาชนส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพค้าขาย และการประกอบกิจการขนาดเล็ก มีพาณิชย์ด้านการบริการ เช่น โรงแรม/รีสอร์ท จำนวน ๕ แห่ง

กลุ่มอาชีพต่าง ๆ

- กลุ่มไข่เค็มอร์แกนิค หมู่ที่ ๒๐
- กลุ่มผลิตดอกไม้จัน หมู่ที่ ๒๐
- กลุ่มจักสาน หมู่ที่ ๒๐
- กลุ่มผลิตของชำร่วย หมู่ที่ ๑๔
- กลุ่มผลิตภัณฑ์จักสานพลาสติก หมู่ที่ ๑๔
- กลุ่มแปรรูปอาหารที่ทำจากปลา (ปลาร้า) หมู่ที่ ๒
- กลุ่มแปรรูปสมุนไพร (ลูกประคำ ยาหม่อง ยาดม) หมู่ที่ ๒

๖.๘ แรงงาน

ผู้ใช้แรงงานในเขตพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นวัยผู้สูงอายุ หรือใกล้ที่จะเข้ากลุ่มผู้สูงอายุ และแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า ลาว ส่วนแรงงานวัยกลางคน หรือวัยรุ่นส่วนมากก็จะเรียนหนังสือ หรือทำงานอยู่ต่างจังหวัด การประกอบอาชีพของประชาชนมีหลากหลายอาชีพ เช่น การค้าขาย การทำเกษตร การเลี้ยงสัตว์ การประมง การรับจ้าง รับเหมา ก่อสร้าง ทำธุรกิจส่วนตัว

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑. การนับถือศาสนา

ประชาชนในเขตเทศบาลมีการนับถือศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ และศาสนาอิสลาม ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ

๗.๒. ประเพณีและงานประจำปี

๑. ประเพณีสงกรานต์
๒. ประเพณีแห่เทียนพรรษา
๓. ประเพณีทอดกฐิน ผ้าป่าสามัคคี
๔. ประเพณีลอยกระทง
๕. ประเพณีตักบาตรชึ้นปีใหม่
๖. ประเพณีตักบาตรเทโว
๗. ประเพณีตานกวยສลาก
๘. ประเพณีแข่งเรือ
๙. ประเพณีสรงน้ำพระธาตุจอมจืด
๑๐. ประเพณีสืบชะตาแม่น้ำอิง

๗.๓. ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

- การจักสถาน
- การถนอมอาหาร

ภาษาถิ่น

- ภาษาเหนือ ล้านนา
- ภาษาอีสาน

๗.๔. สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- ไข่เค็ม หมู่ที่ ๒๐
- ผลิตภัณฑ์จากหวย หมู่ที่ ๒๐
- กระเปา หมู่ที่ ๑๔
- ตะกร้าพลาสติก หมู่ที่ ๑๔
- ปลาร้า หมู่ที่ ๒
- ลูกประคำ ยาหม่อง ยาดม หมู่ที่ ๒

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑. น้ำ

- แม่น้ำอิง ม.๒๐,๒,๑๔,๑,๑๕
- แม่น้ำล้าว ม..๑๕
- หนองเขียว ม..๑๔
- หนองปึงหลวง ม..๑๔
- หนองปึงป่าคา ม..๑๔

- หนองป่าเป้า ม..๑๔
- หนองตัน查看详情 梅..๑๔
- หนองป่ายาง ม..๑๔
- หนองแซ่ฟาก ม. ๑๔
- คลองร่องจิ้ว ม. ๒
- คูเวียง ม.๓ ,๒ ,๑๔,๒๐

๔.๒. ป่าไม้

- ม่อนเม้า ม.๒๐

๔.๓. ภูเขา

- ม่อนเม้า ม.๒๐

๔.๔. ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ป่าไม้ม่อนเม้า ม.๒๐
- แม่น้ำอิง ม.๒๐,๒,๑๔,๑,๑๕
- แม่น้ำลากา ม..๑๕
- หนองเขียว ม..๑๔
- หนองปึงหลวง ม..๑๔
- หนองปึงป่าคา ม..๑๔
- หนองป่าเป้า ม..๑๔
- หนองตัน查看详情 梅..๑๔
- หนองป่ายาง ม..๑๔
- หนองแซ่ฟาก ม. ๑๔
- คลองร่องจิ้ว ม. ๒
- คูเวียง ม.๓ ,๒ ,๑๔,๒๐

๕. อื่น ๆ

.....
.....

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหาภาค

๑.๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

๑.๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี(พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๘๙)

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นจึงจำเป็นจะต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่อง และมีการบูรณาการและสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการ ขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ และบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดีกินดีสังคมมีความมั่นคง เสมอภาค และเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็น กรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ความมั่นคงเป็นเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกมิติ โดยเฉพาะการเจริญเติบโตและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความเชื่อมั่นกับนานาชาติทั้งด้านการลงทุนและการท่องเที่ยว และความสงบสุขของสังคมโดยรวม ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศ ลด/ป้องกันภัย คุกคามจากภายนอก และสร้างความเชื่อมั่นในอาเซียนและประชาคมโลก มีกรอบกลยุทธ์ที่ต้องให้ความสำคัญ ดังนี้

(๑.๑) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกคล้องระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สร้างจิตสำนึกของคนไทยชาติให้มีความจงรักภักดีและร่วมรักษาสถาบันชาติศาสนा พระมหากษัตริย์

(๑.๒) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ ขัดคอร์รัปชั่น สร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ กระจายอำนาจ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๑.๓) ป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เน้นเสริมสร้างกระบวนการสันติสุขและแนวทางสันติวิธี ขัดความขัดแย้ง ลดความรุนแรง ตามแนวทาง “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา”

(๑.๔) บริหารจัดการชายแดน โดยพัฒนาความร่วมมือเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ความมั่นคง ร่วมมือกับประเทศไทยเพื่อบ้าน พัฒนาพื้นที่ชายแดน พื้นที่ศักยภาพตรวจคนเข้าเมือง เสริมสร้างความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมเร่งรัดจัดทำหลักเขตแดน แก้ไขปัญหาพื้นที่ทับซ้อน การลักลอบเข้าเมือง

(๑.๕) พัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศไทยระดับ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ ลดผลกระทบจากภัยก่อการร้าย และเสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์

(๑.๖) พัฒนาเสริมสร้างศักยภาพกองทัพ ปรับโครงสร้างกำลังและยุทธโปกรณ์ที่เหมาะสม พัฒนาระบบงานข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ พร้อมสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๑.๗) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการปกป้องรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล รวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน

(๑.๘) ปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิสแตนชันมากขึ้น กำหนด/ปรับแก้กฎหมายให้อื้อต่อการดำเนินงาน และให้ความสำคัญกับการติดตามประเมินผลเป็นระยะๆ และต่อเนื่อง

(๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (Growth & Competitiveness) เพื่อให้ไทยหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง จำเป็นต้องเพิ่มอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) อยู่ที่ร้อยละ ๕.๐-๖.๐ ต่อปี ในอีก ๑๕ ปี และรายได้ต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๑๒,๔๐๐ ดอลลาร์ต่อปี ดังนั้น ประเทศต้องมีแนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

(๒.๑) สมรรถนะทางเศรษฐกิจ เศรษฐกิจไทยยังคงมีความเสี่ยงที่ต้องเผชิญ อาทิ เศรษฐกิจโลกยังฟื้นตัวล่าช้า การเปลี่ยนแปลงทางการเงินในตลาดโลก และการเปลี่ยนแปลงของราคางาน เป็นต้น ดังนั้นจึงต้อง สร้างความแข็งแกร่งของปัจจัยพื้นฐานและการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหาภาคที่เหมาะสม ดังนี้

(๒.๑.๑) รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น โดยดำเนินนโยบายการคลังและการเงินให้มีความสอดคล้องกัน รักษาวินัยการเงินการคลังและเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยน และสร้างความเชื่อมั่นในต่างประเทศโดยการเผยแพร่ข้อมูลที่ถูกต้อง

(๒.๑.๒) ส่งเสริมการค้าและการลงทุน ทั้งภาครัฐและเอกชนที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศและยุทธศาสตร์จังหวัดที่สะท้อนความต้องการและศักยภาพของพื้นที่

(๒.๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ ประเทศไทยมีฐานการผลิตที่หลากหลาย ที่ยังสามารถพัฒนาคุณภาพให้เป็นกำลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญได้ แต่ยังต้องเผชิญกับปัญหา ซึ่งต้องเร่งดำเนินการแก้ไขดังนี้

(๒.๒.๑) เสริมสร้างฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน โดยพื้นที่ ๔ และรักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติควบคู่กับการใช้ประโยชน์อย่างสมดุล และให้เกษตรกรและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความอุดมสมบูรณ์ทั้งดินและที่ดิน แหล่งน้ำ และความหลากหลายทางชีวภาพ แก้ไขปัญหาการขาดแคลนที่ดินทำกิน และจัดทำพระราชบัญญัติคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อให้เป็นฐานการผลิตการเกษตรที่มั่นคงในการประกอบอาชีพการเกษตรและความมั่นคงด้านอาหาร

(๒.๒.๒) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร โดยอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการเกษตร เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มความแม่นยำของระบบจัดการการผลิตและการตลาด ทำการเกษตรเป็นแปลงใหญ่มากขึ้นและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมใหม่ ใช้เครื่องจักรกลการเกษตรและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิตการเกษตรโดยวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และเทคโนโลยีการผลิตให้ได้ผลผลิตสูง และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลก สร้างระบบเตือนภัยการเกษตร พัฒนากระบวนการผลิตที่มีคุณภาพ มาตรฐานและปลอดภัย ทั้งมาตรฐานภายในประเทศและมาตรฐานอาเซียนและยอมรับในระดับสากล และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๒.๒.๓) ส่งเสริมเกษตรรายย่อยให้ปรับไปสู่รูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเกือกุลกับระบบนิเวศมากขึ้น เช่น เกษตรที่ปลอดภัย เกษตรทฤษฎีใหม่ วนเกษตร เกษตรผสมผสานเกษตรอินทรีย์ และเกษตรธรรมชาติ เป็นต้น พัฒนาสหกรณ์การเกษตรให้เข้มแข็ง เพื่อเป็นกลไกการซ่วยเหลือเกษตรกรสมาชิกและชุมชนในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคเกษตรกรรม และสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่เข้าสู่ภาคเกษตร บริหารจัดการเชิงธุรกิจตลอดห่วงโซ่การผลิตให้เกษตรกรมีการเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการมากขึ้น มีการทำการเกษตรแบบพันธุ์สัญญาที่เป็นธรรม แผนการผลิตแบบอิสระที่มีความเสี่ยงด้านราคาสินค้าเกษตร

(๒.๒.๔) พัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ พัฒนาอุตสาหกรรมส่งออกที่มีศักยภาพสูง โดยจะผลักดันไทยเป็นฐานการผลิตและการส่งออกยานยนต์และชิ้นส่วน พร้อมทั้งเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการยกระดับมาตรฐานและพัฒนาผลิตภัณฑ์เฉพาะ พัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจและบุคลากรและเทคโนโลยีการผลิต ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการไทย นอกจากราชการจะพัฒนาไทยให้เป็นฐานการผลิต การพัฒนา เทคโนโลยี เพื่อผลิตสินค้าที่มีความละเอียดสูงและการส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่สำคัญ พร้อมทั้งมีตราสินค้าเป็นของไทยและเป็นที่รู้จักในเอเชีย

(๒.๒.๕) การสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว โดยพัฒนากลุ่มเมืองท่องเที่ยว และผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ รวมทั้งขับเคลื่อนการท่องเที่ยวให้สามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยจะให้ความสำคัญกับการตลาด การดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัย และพัฒนาท่องเที่ยวเชิงศิลปะและวัฒนธรรม เชื่อมโยงสินค้า OTOP กับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา

(๒.๒.๖) ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ พัฒนาไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เพื่อสร้างรายได้แล้วนำไปยกระดับคุณภาพบริการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำภายในประเทศโดยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านบริการด้านสุขภาพ (Health Services) โดยเฉพาะในโรงพยาบาลเอกชนที่มีความพร้อม และส่งเสริมและพัฒนาสถานบริการสุขภาพ (Wellness Health) เช่น สปาและนวดแผนไทย เป็นต้น ในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการผลิตยาสมุนไพรและผลิตภัณฑ์สมุนไพรให้ได้ มาตรฐานและส่งเสริมการตลาดในเชิงรุก ตลอดจนพัฒนาให้ไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษา วิชาการ และงานวิจัย ด้านการแพทย์ของภูมิภาค

(๒.๓) พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน ผลจากการวิเคราะห์ของทั้ง World Economic Forum (WEF) และ International Institute for Management Development (IMD) พบว่าศักยภาพของผู้ประกอบการไทยส่วนใหญ่มีเทียบกับต่างประเทศยังไม่สูง จึงจำเป็นต้องเร่งพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการทั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก ผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์และวิสาหกิจชุมชน โดยมีแนวทางในการดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

(๒.๓.๑) พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทย ในการสร้างสรรค์สินค้า และบริการรูปแบบใหม่ให้มีจุดเด่นและสามารถต่อยอดด้วยความคิดและนวัตกรรม รวมทั้งสร้างความได้เปรียบจากความหลากหลายและเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมและความเป็นไทย เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดโลก สไตล์ และก้าวทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ตลอดจนส่งเสริมสถาบันการศึกษาในท้องถิ่นให้เป็นแหล่งรวมและศึกษาเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้าน ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีความเป็นเอกลักษณ์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ ให้มีความหลากหลาย เพื่อสนองตอบผู้บริโภคทุกระดับ และรณรงค์ส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการเห็นความสำคัญ ในการสร้างเครื่องหมายการค้าของตนเอง และสร้างภาพลักษณ์สินค้าไทยให้เป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลก

(๒.๓.๒) พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล (SMEs) ให้มีการรวมกลุ่มคลัสเตอร์ที่เข้มแข็งเพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ด้วยการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้อื้อต่อการดำเนินธุรกิจ และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน อีกทั้ง พัฒนาและยกระดับผู้รับซ่อมผลิต และพัฒนาผลิตภัณฑ์ และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มมูลค่า เป็นต้น รวมทั้งส่งเสริมให้เติบโตอย่างสมดุลตามศักยภาพของพื้นที่ด้วยการกำหนดธุรกิจที่มีศักยภาพและเชื่อมเครือข่ายธุรกิจในแต่ละพื้นที่ เพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้วยภูมิปัญญา และเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ตลอดจนสนับสนุน SMEs ที่มีศักยภาพขยายการลงทุนเป็นต่างประเทศ

(๒.๓.๓) ยกระดับศักยภาพของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากล เป็นช่องทางในการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับชุมชน โดยจะปรับเปลี่ยนแนวทางการพัฒนาจากการพัฒนานำตลาด มาเป็นตลาดนำการพัฒนา โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญคือ หนึ่ง การส่งเสริม OTOP ตามกลุ่ม (Segment) ได้แก่ กลุ่มดาวเด่นสู่สากลจะให้ความสำคัญกับพัฒนามาตรฐานสู่สากลและการสร้างแบรนด์กลุ่ม เอกอัลกษณ์ เน้นเสริมสร้างจุดเด่นและความต่างที่ตรงใจลูกค้าและสร้างแบรนด์และกลุ่มพัฒนาเข้าสู่ตลาด แข่งขัน เน้นการเพิ่มผลผลิตยกระดับมาตรฐานและขยายตลาด กลุ่มสุดท้ายคือกลุ่มปรับตัวเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทาน จะเน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์และทักษะ ตลอดจนขยายตลาดและค้นหาความเก่ง สอง การเพิ่มประสิทธิภาพ การขับเคลื่อนโครงการ OTOP ด้วยการปรับโครงสร้างคณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ แห่งชาติ ให้สอดคล้องกับการส่งเสริมตามกลุ่มและบทบาทหลักเกณฑ์การประเมินระดับผลิตภัณฑ์และการคัดสรรสุดยอดผลิตภัณฑ์ OTOP รวมทั้งตั้งศูนย์กลางสนับสนุน OTOP

(๒.๓.๔) พัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และกลุ่ม ประชาชน/เกษตรกรในชุมชน ให้เป็นฐานรากสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งให้สามารถพึ่งพา ตนเอง โดยในส่วนของการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน จะเน้นการพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ สร้างเครือข่ายตลาด จัดตั้งกองทุนวิสาหกิจชุมชน ส่งเสริมการเรียนรู้ในการประกอบวิสาหกิจชุมชน และเตรียมความพร้อมของ เจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับการพัฒนาสหกรณ์จะให้ความสำคัญกับ เพิ่มศักยภาพการ เชื่อมโยงระบบการผลิตกับตลาด ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้ระบบสหกรณ์เป็น กลไกในการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมชุมชน รวมทั้งพัฒนาการเรียนรู้และทักษะการสหกรณ์สู่วิถีชีวิต ประชาชนนอกรอบการศึกษา

(๒.๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง โดย

(๒.๔.๑) เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาเป็นฐานการผลิตใหม่ กระจายกิจกรรมเศรษฐกิจ และความเจริญสู่ภูมิภาค สร้างความมั่นคงในพื้นที่ชายแดนเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งในด้านการผลิต ร่วมและช่องทางการตลาดร่วมกัน

(๒.๔.๒) พื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายส่งทะเลขะวันออก (ESB) พัฒนาเป็นฐานการผลิตที่ใช้ เทคโนโลยีสูง มีบริการทันสมัย ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

(๒.๔.๓) พื้นที่เมืองศูนย์กลางความเจริญ พัฒนาเป็นเมืองที่มีประสิทธิภาพ ปลอดภัย และน่าอยู่ ใช้พลังงานและทรัพยากรอย่างประหยัด จัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างเหมาะสม รองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ มีอนาคต มีระบบบำรุงเชื่อมโยงเมืองเมืองศูนย์กลางความเจริญทั่วประเทศ บริหารจัดการโดยองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่มีขีดความสามารถสูง

(๒.๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดย

(๒.๕.๑) ด้านการขนส่ง ให้ความสำคัญกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบการขนส่งสินค้าทางถนน สู่การขนส่ง ที่ต้นทุนต่ำ รวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางและขนส่ง ไปสู่เมือง ศูนย์กลางของภูมิภาคทั่วประเทศและเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และพัฒนาอุตสาหกรรมระบบราง และ อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงอากาศยานและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน เพื่อสร้างฐานอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ

(๒.๕.๒) ด้านความมั่นคงทางพลังงาน พัฒนาให้มีความมั่นคงในราคาน้ำมัน โดยกระจาย ประเภทของเชื้อเพลิง ส่งเสริมพลังงานทดแทนตามศักยภาพรายพื้นที่ อาทิ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อ เสริมสร้างศักยภาพด้านพลังงาน พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืนและนำไปสู่การสร้างอุตสาหกรรมที่จะเป็น ฐานเศรษฐกิจใหม่ของประเทศไทย รวมทั้งเชื่อมโยงแหล่งพลังงานกับประเทศในอาเซียนเพื่อให้ประเทศไทยเป็น ศูนย์กลางซื้อขายพลังงานในภูมิภาค

(๒.๕.๓) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ICT ที่เป็นอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ทันสมัยและกระจายทั่วถึง พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญระดับมาตรฐานสากล เพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรม ICT และใช้ ICT ในการสร้างนวัตกรรมการบริการภาครัฐแบบบูรณาการ ประยุกต์ ICT เพื่อสร้างความเข้มแข็งของภาคการผลิต การศึกษาและพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

(๒.๕.๔) การวิจัยและพัฒนา มีเป้าหมายที่เพิ่มสัดส่วนค่าใช้จ่ายวิจัยและพัฒนาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ โดยมีสัดส่วนรัฐต่อเงิน ๒๐:๘๐ โดยบูรณาการงานวิจัยระหว่างหน่วยงานวิจัยหลักของประเทศไทย และสนับสนุนวิจัยที่มุ่งเป้าตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ อาทิ ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา โลจิสติกส์ และโซ่อุปทาน อาหารแปรรูป และสุขภาพและชีววิทยาศาสตร์ อาชាសยาน และผลิตภัณฑ์ใบโอลีเยรมั่งทั้งงานวิจัย เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม นอกจากนี้จะเพิ่มจำนวนบุคลากรด้านวิจัยและพัฒนาเป็น ๗๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน เช่น พัฒนานักวิจัยและสนับสนุนนักเรียนทุนรัฐบาลทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในภาคการผลิตและบริการ เป็น ต้น

(๒.๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก โดย

(๒.๖.๑) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับประเทศไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาประเทศทั้งในระดับทวีภาคีและพหุภาคี และต่อยอดความร่วมมือกับประเทศยุทธศาสตร์/มหัศยภาพและประเทศไทยในอนุภูมิภาค เพื่อส่งเสริมความมั่นคงในอนุภูมิภาค ภูมิภาคและในระดับโลก และความเจริญก้าวหน้า และลดความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืนร่วมกันในทุกมิติ

(๒.๖.๒) ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจการให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย

(๒.๖.๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนและการดำเนินธุรกิจของนักลงทุน และผู้ประกอบการไทยในต่างประเทศ

(๒.๖.๔) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน ด้านอาหาร ด้านสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการภัยพิบัติในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการป้องกันภัยในทุกรูปแบบ

(๒.๖.๕) ส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประยุชนในการเชื่อมโยงและถ่วงดุลระหว่างกลุ่มอำนาจ ต่างๆ และแก้ไขปัญหาความแตกต่างทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในภูมิภาค โดยการดำเนินความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศไทยและองค์กรระหว่างประเทศทั้งในและนอกภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งส่งเสริมการขยายความร่วมมือระหว่างอนุภูมิภาคและภูมิภาคกับประเทศอนุภูมิภาค บนหลักของการรักษาดุลยภาพของการปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มมหาอำนาจ ต่าง ๆ

(๒.๖.๖) เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศ ในการผลักดันการพัฒนาในอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งประเทศไทยกำลังพัฒนาในภูมิภาคอื่น ๆ และให้ความช่วยเหลือทั้งในด้านการเงิน และทางเทคนิคกับประเทศไทยกำลังพัฒนาในการพัฒนาด้านความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจสังคมและการพัฒนาทุนมนุษย์

(๒.๖.๗) สนับสนุนการเปิดเสรีทางการค้า ทั้งในระดับทวีภาคี ภูมิภาคและพหุภาคี และส่งเสริมการค้ากับกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคเดียวกัน (Intra-Regional Trade) มากขึ้น เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดท่าทีจากการค้าระหว่างประเทศ เร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงที่มีผลบังคับใช้แล้ว ตลอดจนใช้โอกาสจากการเปิดเสรีการค้าและการลงทุน รวมทั้งวางแผนทางป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

(๒.๖.๔) สร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ และให้ความรู้ความเข้าใจด้านการต่างประเทศและผลประโยชน์ที่มีต่อการพัฒนาประเทศต่อภาคส่วนต่างๆและสาธารณะไทย รวมทั้งดำเนินการเชิงรุกในการสร้างความเข้าใจความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีและศักยภาพทางเศรษฐกิจและด้านอื่นๆของประเทศไทย

(๓) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (Inclusive Growth)

เพื่อพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม โดยมีเป้าหมายที่จะพัฒนาคนให้มีคุณภาพและมีความมั่นคงทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม มีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากรอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และมีการพัฒนาสภาพแวดล้อมให้อื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีในสังคมสูงวัย โดยมีแนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

(๓.๑) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้อื้อต่อการพัฒนาคน โดยเสริมสร้างศักยภาพและบทบาทหน้าที่ของสถาบันครอบครัว ใน การบ่มเพาะ วางแผนฐานจริยธรรม คุณธรรมของสมาชิกในครอบครัว การสร้างความอบอุ่นและความมั่นคงให้ครอบครัว และการสร้างความสมดุลระหว่างการทำงานและชีวิตส่วนตัว

(๓.๒) การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยช่วงวัยเด็ก ตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่น ให้มีทักษะการเรียนรู้ทักษะชีวิตสามารถถ่ายทอดกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงาน ให้มีการพัฒนาภาระดับสมรรถนะผู้มีแรงงาน เพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุ ให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและพัฒนาสุขภาพเพื่อป้องกันหรือลดความทุพพลภาพและโรคเรื้อรัง ต่างๆ ที่จะ ก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัวและระบบบริการสุขภาพ

(๓.๓) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยสร้างความมั่นคงทางด้านรายได้และการออม กระจายทรัพยากรให้ทั่วถึงและเป็นธรรม ทั้งในด้านบริการสาธารณสุข พื้นฐานและฐานทรัพยากรต่างๆ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มด้อยโอกาส เช่น การเข้าถึงปัจจัยการผลิต/ที่ดินทำกินของเกษตรรายย่อย การได้รับบริการด้านการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพของเด็กยากจน และการสร้างหลักประกันทางรายได้ให้กับแรงงานนอกระบบที่มีรายได้น้อย เป็นต้น รวมทั้งการจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (customized welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (cost sharing)

(๓.๔) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง โดยการปฏิรูปโครงสร้างและระบบบริหารจัดการการศึกษา จัดโครงสร้างจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability) ปฏิรูประบบการคัดเลือกนักเรียน ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา โดยการจัดสร้างบูรณาการสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา ปรับระบบการผลิตและพัฒนาครุภัณฑ์สอน พัฒนาระบบการประเมินและการรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์ที่ตัวผู้เรียน รวมทั้งให้มีการ ปฏิรูประบบการเรียนรู้โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

(๓.๕) การพัฒนาระบบสุขภาพ บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ ๓ กองทุน เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการ มีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และลดความเหลื่อมล้ำในระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ พัฒนาการบริหารจัดการระบบสุขภาพด้วยการมีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข การส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในลักษณะเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากร่วมกัน การสนับสนุนความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาระบบบริการที่มีการลงทุน และใช้ทรัพยากร่วมกัน การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุ รวมทั้งการสร้างโอกาสในการเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลาง

บริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยา และผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) โดยนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศ ตลอดจนส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อสร้างความเข้าใจและตรัษฎาภิถั่งผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

(๓.๖) การสร้างสภาพแวดล้อมและวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย โดยเตรียมการด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส อาทิ ระบบผังเมืองและที่อยู่อาศัย การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง การจัดการพื้นที่สาธารณะที่มีความปลอดภัยและเข้าถึงได้ง่ายสำหรับประชาชนทุกกลุ่ม การให้บริการทางสังคม ตลอดจนการพัฒนาวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

(๓.๗) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรม โดยการพัฒนาบทบาทสถาบันศาสนาในการส่งเสริมศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมตามหลักคำสอนทางศาสนา การรำรงรักษาวัฒนธรรมที่ดีงามเพื่อเป็นฐานรากที่เข้มแข็งในสังคมท่ามกลางวัฒนธรรมที่หลากหลาย และการบริหารจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

(๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth)

เพื่อให้ไทยมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน และตั้งเป้าหมายที่จะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gas :GHG) ในภาคเศรษฐกิจและเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ทั้งหมด (๑๒๘ ล้านไร่) โดยมีแนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

(๔.๑) พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคเศรษฐกิจ เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยส่งเสริมการผลิตพลังงานสะอาด นำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการและการอนุรักษ์พลังงาน ตลอดจนกำหนดกฎระเบียบและสร้างกลไกให้ทุกภาคส่วนใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาและการประหยัดพลังงานอย่างถูกต้องและต่อเนื่อง

(๔.๒) พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จัดให้ความสำคัญกับการจัดตั้งคณะกรรมการส่วนกลางและระดับพื้นที่ เพื่อลดแลงประสานการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมนิเวศ บรรจุให้เป็นแผนพัฒนาของจังหวัดและพื้นที่ สนับสนุนและผลักดันให้โรงงานปฏิบัติสู่อุตสาหกรรมสีเขียว และปรับกฎระเบียบให้อื้อต่อการพัฒนา สำหรับการพัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจะเน้นการเพิ่มศักยภาพเมืองด้านสิ่งแวดล้อมและพัฒนาพื้นที่เพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน ซึ่งเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีหลายรูปแบบ เช่น เมืองอุตสาหกรรมนิเวศ เมืองเกษตรสีเขียว เมืองคาร์บอนต่ำ เมืองยั่งยืนของอาเซียน เป็นต้น

(๔.๓) การรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยอนุรักษ์และพื้นที่ป่าเพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศและเป็นแหล่งดูดซับcarbon และวางแผนบริหารจัดการน้ำ แก้ปัญหาอุทกภัยและภัยแล้งอย่างบูรณาการ อีกทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศด้วยการพัฒนาองค์ความรู้และเครื่องมือในการบริหารจัดการ พัฒนาบุคลากรและองค์กรและวิจัยและพัฒนาเพื่อรับมือป้องกัน ฝ่าระวังและเตือนภัยพิบัติทางธรรมชาติ ตลอดจนสร้างความร่วมมือที่ดีในอาเซียนในการบริหารจัดการ และใช้ประโยชน์ทรัพยากร่วมกัน แก้ไขปัญหามลพิษข้ามแดน และสนับสนุนการเติบโตที่ไม่ส่งผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม

(๔.๔)นโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการผลิต และการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดปัญหามลพิษ ลดการใช้ทรัพยากร และลดภาระงบประมาณภาครัฐ เพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยจัดให้มีภาษีสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภาษีการปล่อยมลพิษและภาษีเพื่อการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ กำหนดค่าธรรมเนียมการจัดการมลพิษและภาษีผลิตภัณฑ์และค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ ที่ก่อให้เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตลอดจนพัฒนาระบบการวางแผนปรับกันความเสี่ยงหรือความเสียหายต่อ สิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการจัดซื้อจ้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕)ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล มีความคุ้มค่าไปร่วมใส่ และเกิดความเป็นธรรมในการให้บริการสาธารณะและเพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางและบริบทการเปลี่ยนแปลง โลก โดยมีแนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

(๕.๑)การเพิ่มประสิทธิภาพภาครัฐ โดยการปรับโครงสร้างระบบราชการให้สามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เช่น พัฒนา e-government และ e-service เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและให้บริการ เป็นต้น และพัฒนาและบริหารกำลังคนภาครัฐ เพื่อปรับบทบาทให้สอดคล้องกับภารกิจที่มีอยู่และเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน เช่น พัฒนาหลักสูตรและ ดำเนินการฝึกอบรมต่างๆ จัดทำร่างยุทธศาสตร์บริหารกำลังคนภาครัฐ วิเคราะห์อัตรากำลังคนภาครัฐตาม ยุทธศาสตร์ประเทศไทย เป็นต้น รวมทั้งลดปัญหาคอร์รัปชัน เพื่อสร้างความโปร่งใสในการบริหารจัดการภาครัฐ และ สร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในการบริหารงานของหน่วยงานภาครัฐ เช่น สร้างและใช้หลักธรรมาภิบาลในการ บริหารงาน และลดขั้นตอนในการทำงาน นำระบบ ICT มาใช้ในการดำเนินงาน ตลอดจนปฏิรูปกฎหมายให้ ทันสมัยเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย

(๕.๒)การบูรณาการการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ ให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาของยุทธศาสตร์ประเทศไทย โดยการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ประเทศไทย ยุทธศาสตร์กระทรวง ยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาอำเภอ ท้องถิ่น ชุมชน และหมู่บ้าน ผ่านคณะกรรมการคนงานทุกระดับ

(๕.๓)การบริหารจัดการข้อมูลและการบูรณาการองค์ความรู้ในภาคราชการทั้งที่เป็นองค์ความรู้ในประเทศไทยและของต่างประเทศ พัฒนาระบบการบริหารจัดการและบูรณาการข้อมูลและองค์ความรู้ภาคราชการที่จำเป็นแก่บุคลากรในภาคราชการ นักลงทุน และประชาชนทั่วไป รวมทั้งเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนด้วยระบบ e-Service โดยแบ่งเป้าหมายการดำเนินงานออกเป็น ๒ ระยะ ได้แก่ ระยะแรก เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการข้อมูลและรวบรวมองค์ความรู้ภาคราชการเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเป็น e-Government เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการแก่หน่วยงานราชการ นักลงทุน และประชาชนทั่วไป และในระยะต่อไป (๒๕๕๗-๒๕๖๑) จะพัฒนารูปแบบการให้บริการประชาชนด้วยระบบ e-Service ผ่านทางสื่อใหม่ (New media) เช่น Mobile Application e-book และ Social Network เป็นต้น

ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศไทย ได้แก่

(๑) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประเทศไทยสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๑๕ - ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศไทย กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่าง รวดเร็ว ย่อมส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทย รูปแบบการใช้จ่าย การลงทุนและการออม ตลอดจน ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ

(๒) ข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชน

(๓) ปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่าง ๆ ที่มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสماโนฉันท์ในสังคม ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูป กฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ

(๔) ความอ่อนแอกของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่มีนัยยะต่อความจำเป็นในการปฏิรูประบบราชการ และ การเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

สำหรับเงื่อนไขปัจจัยภายนอกที่สำคัญและท้าทายต่ออนาคตของประเทศไทยในระยะ ๒๐ ปี ข้างหน้า ที่สำคัญ ๆ ได้แก่

(๑) กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายมากขึ้นจากการเคลื่อนย้าย อย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ

(๒) การรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกรอบปั้นที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชีย

(๓) การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลกส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิง แรงงานและเงินทุน

(๔) เทคโนโลยีที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน (Disruptive technology) จะกระทบกับธุรกิจ และการดำรงชีวิตของคน

(๕) ภาระโลกร้อนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทรีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น

(๖) น้ำมันมีปริมาณลดลง ราคากำ愎ขึ้น และการผลิตพืชพลังงานทดแทนจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคง ทางอาหารของโลก

(๗) ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๘) การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีและระบบประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนที่มีความเข้มข้นมากขึ้น

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีสัดส่วนสูงขึ้น ในสังคม สูงวัยทั้งการสร้างงานที่เหมาะสม การพัฒนาและดูแลสุขภาพเพื่อชลอดความทุพพลภาพและโรคเรื้อรัง การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อสังคมสูงวัย มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคน เพื่อเป็นฐานการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยและรองรับการลดลงของขนาดกำลังแรงงาน โดยการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ การป้องกันและควบคุมปัจจัยทางสังคมที่กำหนดสุขภาพเพื่อสร้างสุขภาวะที่ดี การสร้างความอยู่ดีมีสุขให้ครอบครัวไทย รวมทั้งการเสริมสร้างบทบาทของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคม

๒) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพื่อสร้างความโปร่งดองในสังคม การสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากร แหล่งทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การเข้าถึงบริการทางสังคมของรัฐอย่างมีคุณภาพ ทั่วถึง และเป็นธรรม อาทิ การสร้างโอกาสการเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคนให้เต็มตามศักยภาพ สามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความไฝรู้และทักษะที่เหมาะสม เน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ การจัดรูปแบบบริการสุขภาพและสวัสดิการทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย การพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพ และมีช่องทางการเข้าถึงที่หลากหลาย รวมทั้งการพัฒนาระบบยุทธิธรรมชุมชน การเพิ่มศักยภาพกองทุนยุทธิธรรมเพื่อสร้างโอกาส การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ซึ่งจะนำไปสู่การลดความยากจนและความเหลื่อมล้ำอันจะนำไปสู่การลดความขัดแย้งในสังคมไทย

๓) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง โดยรวมถึงการปฏิรูปภาครัฐทั้งระบบเพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่อุปทานค่าในภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ การลงทุน เพื่อต่อยอดการสร้างมูลค่าเพิ่มของสาขาวิชาการผลิตและบริการ ที่เป็นฐานการเติบโตทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน พร้อมทั้งวางแผนการพัฒนาทุนมนุษย์ องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้งภูมิประเทศเพื่อสร้างความเข้มแข็งของสาขาวิชาการผลิตและบริการใหม่ และเศรษฐกิจดิจิทัลภายใต้เงื่อนไขการรักษาสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากศักยภาพของพื้นที่โดยเฉพาะภาคการผลิตและบริการที่มีศักยภาพ ที่จะเป็นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น อุตสาหกรรมแปรรูป เกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมและบริการ สร้างสรรค์ อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพ อุตสาหกรรมอาชีวศึกษา อุตสาหกรรมระบบزراع อุตสาหกรรมหุ้นยนต์ ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจบริการทางการเงิน ธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการนานาชาติ ธุรกิจภาพนิทรรศ์ การศึกษานานาชาติ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ศูนย์ปฏิบัติการประจำภูมิภาค เป็นต้น

ทั้งนี้โดยจะให้ความสำคัญกับรูปแบบการพัฒนาในรูปคลัสเตอร์ การสร้างความเข้มแข็งการผลิต และบริการ การพัฒนา SMEs และการสร้างผู้ประกอบการและเกษตรกรรุ่นใหม่ รวมถึงการสร้างศักยภาพของลูกหลานเกษตรกร โดยจะต้องพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ทั้งทุนมนุษย์ โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การบริหารจัดการและการปรับปรุงภูมิประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้า การลงทุน เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า อันจะเป็นการสนับสนุนให้เศรษฐกิจในภาพรวมขยายตัวได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ซึ่งเป็นปัจจัยของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูง ที่มีการพัฒนาที่ยั่งยืนภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนมุ่งอนุรักษ์พื้นที่สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม บริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้ยุทธศาสตร์การบริหาร จัดการทรัพยากรน้ำ แก้ไขปัญหาภัยต่อสิ่งแวดล้อมโดยเร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ ๒๐ ตามเป้าหมายระยะยาว พัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพ ลดการใช้พลังงาน เพื่อปรับตัวไปสู่รูปแบบของการผลิตและการบริโภคควรบอนต้าและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น รวมทั้งยกระดับความสามารถในการป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๖ ทั้งนี้เพื่อวางแผนฐานและสนับสนุนให้ประเทศไทยมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

๕) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศสามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้

- (๑) สถาบันหลักของชาติให้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม
- (๒) ความสามารถของคนในชาติ ลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และสร้างความเข้มมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (๓) ความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่
- (๔) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนชายฝั่งทะเล เสริมสร้างและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง
- (๕) สร้างความเข้มมั่นและพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลก เพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ ให้สามารถป้องกันแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ ภัยก่อการร้าย

(๖) เสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์

(๗) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และปักป้องรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล

(๘) เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พลังงานและน้ำ โดยการกำหนดแนวทางบริหารจัดการ

(๙) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบภายใน และความมั่นคงระหว่างประเทศ รวมทั้งพัฒนาระบบทั่วกรองให้มีประสิทธิภาพ

(๑๐) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ

(๑๑) การบริหารจัดการยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในระดับพื้นที่ ได้อย่างเป็นรูปธรรม พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนงานศึกษาวิจัย พัฒนาด้านความมั่นคง

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรมรวมทั้งประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น โดยมีประเด็นการพัฒนาสำคัญประกอบด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การปรับปรุงการให้บริการภาครัฐผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government) การปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นโดยการปรับโครงสร้างการบริหารงานท้องถิ่นให้อิสระต่อการกระจายอำนาจที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชั่น เพื่อให้ประเทศไทยปราศจากการคอร์รัปชั่น ซึ่งจะเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศ ในด้านต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ตามกรอบในอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๗

๗) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งเน้นการพัฒนาภายภาคพื้นที่ ด้านการคมนาคมขนส่ง การเชื่อมโยงเครือข่ายโทรคมนาคม และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่เมือง การเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศที่ได้มาตรฐาน การพัฒนาความมั่นคงด้านพลังงานและการผลิตพลังงานทดแทน การสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล การลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ห่างไกล และการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศไทย ได้แก่ อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมชื่อมบำรุงและการผลิตขี้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน รวมทั้งการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทั้งในด้านการส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการสร้างเครือข่ายการขนส่งระหว่างประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์และการปรับปรุงระบบบริหารจัดการ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งจากถนนสู่ทางเป็นหลัก

๘) ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งการเพิ่มการลงทุน วิจัยและพัฒนา และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ ทั้งด้านบุคลากร วิจัย โครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการ เพื่อมุ่งให้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ทั้งการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป นำไปสู่ศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น เสริมสร้างสังคมที่มีธรรมาภิบาล ความคิด มีทุนทางปัญญา เพื่อเป็นฐานการดำเนินชีวิตที่มีความสุขของคนไทย บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุล อันจะนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของ

๙) ประชาชน รวมทั้งเพื่อแก้ไขปัญหาและยกระดับความเจริญให้กับภาคส่วนต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดกลไกบูรณาการระหว่างหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะสนับสนุนให้ประเทศไทยก้าวสู่การแข่งขันในศตวรรษหน้าโดยหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง และก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงในอนาคต

๑๐) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งความต้องการของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง เพื่อรักษาฐานเศรษฐกิจเดิมให้เข้มแข็ง โดยมีคุณภาพ สิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากล สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค ให้เป็นเมืองน่าอยู่และปลอดภัย สนับสนุนการเชื่อมโยงในภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่ และสร้างความอยู่ดีมีสุขให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้

- (๑) การพัฒนาภาค
- (๒) การพัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค
- (๓) การพัฒนาพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักบริเวณชายส่งที่เหลวและวันออก
- (๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน รวมทั้งความเชื่อมโยงกับการพัฒนาคลัสเตอร์ อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพ และโครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย

๑๐) ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศไทยเพื่อนบ้านและภูมิภาค กำหนดยุทธศาสตร์การต่างประเทศ ประเทศไทยเพื่อนบ้าน ภูมิภาค ให้เกิดการประสานและพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างประเทศ ทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลและการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณี ตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิก ทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค อาทิ การดำเนินงานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) การประมง การค้ามนุษย์ และอื่นๆ ให้เข้าสู่มาตรฐานสากลและเป็นที่ยอมรับของประชาคมโลก เป็นต้น การเตรียมความพร้อมในการรองรับและดำเนินงานของประเทศไทยภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๖๘ (Post-ASEAN ๒๐๑๕) การปรับตัวและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเพื่อรับและสอดคล้องกับการดำเนินงานตามพันธกรณีของความร่วมมือระดับภูมิภาค อาทิ Regional Comprehensive Economic Partnerships (RCEP) เป็นต้น การเสริมสร้างความเชื่อมโยงกันระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคประเทศไทยเพื่อนบ้านและภูมิภาค และการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย

วิสัยทัศน์

จากสถานะของประเทศไทยและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศไทยกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศไทย

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ

๑. การลดพื้นจากดักประเทศไทยได้ปานกลางสูงได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๕ ดอลลาร์) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๔.๐ (การขยายตัวของลงทุนภาครัฐ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๓.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศไทยสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๕. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) ขัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๑.๓ แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัด

๑. แผนพัฒนาภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ

(๑) ปรับโครงสร้างการผลิตสู่การพึ่งตนเองตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และปรับระบบการผลิตที่สร้างมูลค่าเพิ่มอย่างสมดุล เพื่อคงความเป็นฐานเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เช่น การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์การเกษตร

(๒) ยกระดับการค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสตลาด เน้นการพัฒนาบุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการค้า การ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

- (๓) พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญและเมืองชายแดนเพื่อรองรับการเชื่อมโยงในระดับนานาชาติ
(๔) พัฒนาคนและสังคมให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง มีความมั่นคงและอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน เช่น ด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา แรงงาน ฯลฯ
(๕) พัฒนาศักยภาพของสถาบันครอบครัวและชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ในการพัฒนาที่นำไปสู่การพึ่งตนเอง มีภูมิคุ้มกันตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๖) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เน้นการอนุรักษ์พื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างสมดุล และเตรียมการป้องกันและรับมือภัยธรรมชาติ

๒. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน “มุ่งพัฒนาเชียงรายให้เป็นประตูการค้า การลงทุน พัฒนาการเกษตรอินทรีย์ พัฒนาการท่องเที่ยวชายแดนและการท่องเที่ยว อนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมล้านนาและภูมิปัญญาท้องถิ่น และเร่งพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ

แผนพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์

“เมืองแห่งการค้าการลงทุน การเกษตรและการท่องเที่ยว รุ่งเรืองด้วยวัฒนธรรมล้านนา ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข”

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน และบริการโลจิสติกส์ เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด กลุ่มอาเซียน+๖ และ GMS

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพมาตรฐานสากล และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การดำเนินการด้านวัฒนธรรมล้านนา เพื่อเพิ่มนูกล่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงนิเวศ และเชิงสุขภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากร่มนุษย์และคุณภาพชีวิต เพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ดำเนินการอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การรักษาความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑.๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงราย

วิสัยทัศน์ (Vision)

“ยึดหลักธรรมาภิบาล ทำงานแบบมีส่วนร่วม ศูนย์รวมเศรษฐกิจการค้า พัฒนาคุณภาพชีวิต ประชาชนเป็นสุข”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ประกอบด้วย ๖ ด้าน ดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด กลุ่มอาเซียน+๖ และ GMS

แนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑.๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๑.๒. พัฒนาแหล่งน้ำและระบบจัดการน้ำเพื่อส่งเสริมผลผลิตทางด้านการเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๑.๓. พัฒนาการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานรองรับการเจริญเติบโตของท้องถิ่น เพื่อเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด กลุ่มอาเซียน+๖ และ GMS

กลยุทธ์ที่ ๑.๔. พัฒนางานด้านผังเมือง งานวิศวกรรมจราจร และงานควบคุมอาคาร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว
แนวทางการพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๒.๑. ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
กลยุทธ์ที่ ๒.๒. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพและเพิ่มศักยภาพของผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น
กลยุทธ์ที่ ๒.๓. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว
กลยุทธ์ที่ ๒.๔. ส่งเสริม อนุรักษ์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษาและสาธารณสุข

แนวทางการพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๓.๑. ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาทั้งในระบบ นอกรอบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

กลยุทธ์ที่ ๓.๒. ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาวะที่ดีของประชาชนในท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๓.๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาระบบการบริการสาธารณสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๔.๑. รักษาความสงบเรียบร้อยเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๔.๒. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

กลยุทธ์ที่ ๔.๓. ป้องกันและแก้ไขปัญหาฯสภาพเด็ก อย่างมุ่ง แลปัญหาแรงงานต่างด้าว

กลยุทธ์ที่ ๔.๔. พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์และยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- กลยุทธ์ที่ ๕.๑. ส่งเสริมและพัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๕.๒. ส่งเสริมและพัฒนาการควบคุม ป้องกัน แก้ไขปัญหาฯและมลภาวะ

กลยุทธ์ที่ ๕.๓. ส่งเสริมและพัฒนาการอนุรักษ์พลังงาน และการใช้พลังงานทดแทน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

แนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๖.๑. พัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๖.๒. พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐให้หลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ที่ ๖.๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของทุกภาคส่วน

กลยุทธ์ที่ ๖.๔. พัฒนาปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้และเทคโนโลยี

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลเวียงเทิง

๒.๑ วิสัยทัศน์

“เทศบาลเวียงเทิงเป็นเมืองน่าอยู่ คนมีสุข มีการเรียนรู้และพัฒนา บริหารจัดการก้าวหน้า รักษาสิ่งแวดล้อมยั่งยืน”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านเศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านสังคม ความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการเมืองและการบริหาร

๒.๓ เป้าประสงค์

- ๑. ส่งเสริมการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยก่อสร้างพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น เส้นทางคมนาคม ทางระบายน้ำ ไฟฟ้า น้ำประปา ระบบโทรคมนาคม
- ๒. การบริหารจัดการแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
- ๓. การบำรุง รักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาสิ่งแวดล้อม การปรับปรุงภูมิทัศน์ ก่อสร้าง พัฒนาและปรับปรุงสวนสาธารณะ รักษาสุขภาพแวดล้อมแม่น้ำลำคลอง จัดให้มีระบบการรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- ๔. การส่งเสริมพัฒนาการเศรษฐกิจ โดยการส่งเสริมอาชีพ การค้าและการลงทุนชายแดน การพัฒนา ศักยภาพเกษตรกร และการพัฒนาด้านการเกษตร ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ
- ๕. ส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยการส่งเสริมความปลดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การสังคมสงเคราะห์ การ พัฒนาและแก้ไขปัญหาทางสังคม การส่งเสริมการดูแลรักษาสุขภาพอนามัยและการกีฬา การส่งเสริมการศึกษา การเรียนรู้ ข้อมูลข่าวสาร
- ๖. การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยส่งเสริมเอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา
- ๗. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ โดยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน การพัฒนาบุคลากร พัฒนาสถานที่และอุปกรณ์ในการปฏิบัติราชการ การสนับสนุนการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล และ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
- ๘. สร้างความพร้อมของตำบลเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๒.๔ ตัวชี้วัด

- ๑. กรณีโครงการโครงสร้างพื้นฐาน วัดคุณภาพงานจากการที่คณะกรรมการตรวจรับงานจ้าง ตรวจ รับงานโดยจะต้องได้คุณภาพงานที่ดี ไม่มีปัญหาและข้อห่วงดึง

- ๒. กรณีโครงการด้านอื่นๆ วัดจากการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการ

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

- (๑) ส่งเสริมการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์
- (๒) พัฒนาระบบการให้บริการ ให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว และพึงพอใจ
- (๓) พัฒนาบุคลากร และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้ทันสมัย
- (๔) พัฒนาระบบการบริการสาธารณสุข การคมนาคม การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินที่มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง
- (๕) ส่งเสริมสนับสนุน พัฒนาด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม และการสาธารณสุขเพื่อกระตับคุณภาพ ชีวิตของประชาชน
- (๖) พัฒนาส่งเสริมเศรษฐกิจด้านอาชีพ ด้านการลงทุน ให้เข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้
- (๗) ส่งเสริมการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และรักษาสิ่งแวดล้อม สามารถใช้ประโยชน์อย่าง เหมาะสมและยั่งยืน

๒.๖ กลยุทธ์

กลยุทธ์/ แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ยุทธศาสตร์
๑. ก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้าระบบบายน้ำ	จำนวนถนนที่เพิ่มขึ้นและได้รับการ บำรุงรักษา	ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน
๒. พัฒนาระบบจราจร	จำนวนป้ายจราจรที่ได้รับการติดตั้ง	
๓. พัฒนาระบบไฟฟ้า	จำนวนที่เพิ่มขึ้นของการขยายเขต ไฟฟ้า	
๔. พัฒนาระบบประปา	จำนวนที่เพิ่มขึ้นของการขยายเขต ประปา	
๕. พัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน	จำนวนสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ที่เพิ่มขึ้นและได้รับการบำรุงรักษา	
๖. จัดวางผังพัฒนาเมือง	การจัดวางผังพัฒนาเมือง	

กลยุทธ์/ แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ยุทธศาสตร์
๑. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ ประชาชน	จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการ สนับสนุนส่งเสริมการประกอบ อาชีพ	ด้านเศรษฐกิจ
	ร้อยละของจำนวนประชากรที่ได้รับ ฝึกอบรมการประกอบอาชีพ	

กลยุทธ์/ แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ยุทธศาสตร์
๑. สร้างจิตสำนึกและความตระหนักร ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	จำนวนต้นไม้ที่ปลูกในที่สาธารณะ เพิ่มขึ้น	ด้านสิ่งแวดล้อม
๒. ปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองเทิงน่าอยู่	จำนวนพื้นที่สาธารณะที่ได้รับการ ดูแลบำรุงรักษา (ขาดลอก/กำจัด วัชพืช)	
๓. บริหารการเก็บขยะและการกำจัด	จำนวนขยะมูลฝอยที่ลดน้อยลง	
๔. จัดระบบบำบัดน้ำเสีย	จำนวนครัวเรือนที่บำบัดน้ำเสีย	

กลยุทธ์/ แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ยุทธศาสตร์
๑. ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการ ศึกษาให้ได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียม และมีประสิทธิภาพ	จำนวนประชากรที่รู้หนังสือ	ด้านการศึกษาศิลปวัฒนธรรม ประเมณ
๒. อนุรักษ์ พื้นฟูเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น	จำนวนกิจกรรมที่ได้รับการอนุรักษ์	

กลยุทธ์/ แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ยุทธศาสตร์
๑. ส่งเสริมสุขภาพ อนามัยของ ประชาชนให้ดีถ้วนหน้า	จำนวนผู้ป่วยในรอบปี	
๒. สร้างคุณภาพชีวิตและความ มั่นคงปลอดภัยให้แก่คนในชุมชน	จำนวนคดีอาชญากรรม/ยาเสพติดใน พื้นที่	ด้านสังคมและคุณภาพและความ มั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน

กลยุทธ์/ แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ยุทธศาสตร์
๑. ส่งเสริมความเข้มแข็งและการมี ส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา ท้องถิ่น	จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมใน การพัฒนาท้องถิ่น ตามระบบ ประชาธิบัติอยอันมี พระมหากรุณาธิรัตน์เป็นประมุข	
๒. สร้างความปองดองสมานฉันท์ บน พื้นฐานของความถูกต้อง ยุติธรรมและ การยอมรับของทุกภาคส่วน	จำนวนข้อร้องเรียน/ร้องทุกในรอบ ปี	
๓. พัฒนาประสิทธิภาพในการแก้ไข ปัญหาและการบริการประชาชน	ระดับความพึงพอใจของประชาชน ต่อการแก้ไขปัญหาและการบริการ ประชาชน	
๔. ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับ ประชาธิบัติและเสรีภาพของ ประชาชน	จำนวนประชาชนที่ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาประชาธิบัติ ภาคพลเมือง การพัฒนาศักยภาพ ผู้นำชุมชน และประชาชนทั่วไป	ด้านการเมืองและการบริหาร
๕. พัฒนาคุณภาพและศักยภาพ บุคลากรของเทศบาล	จำนวนบุคลากรของหน่วยงานที่ ได้รับการอบรมเพิ่มพูนความรู้ใน การปฏิบัติงาน	
๖. ปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน	จำนวนรายการที่จัดทำวัสดุ อุปกรณ์/เครื่องมือเครื่องใช้ในการ ปฏิบัติงาน	

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลเวียงเทิง

การกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลเวียงเทิง ดังนี้
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน

- ก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้าระบบระบายน้ำ
- พัฒนาระบบจราจร
- พัฒนาระบบไฟฟ้า
- พัฒนาระบบประปา
- พัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน
- จัดวางผังพัฒนาเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

- พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น

- ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาให้ได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียม และมีประสิทธิภาพ
- อนุรักษ์ พื้นฟูเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- สร้างจิตสำนึกรักความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองเทิงน่าอยู่
- บริหารการเก็บขยะและการกำจัดขยะ
- จัดระบบบำบัดน้ำเสีย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านสังคมความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน

- ส่งเสริมสุขภาพ อนามัยของประชาชนให้ดีถ้วนหน้า
- สร้างคุณภาพชีวิตและความมั่นคงปลอดภัยให้แก่คนในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

- ส่งเสริมความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
- สร้างความปองคงสมานฉันท์ บนพื้นฐานของความถูกต้อง ยุติธรรมและการยอมรับของทุกภาคส่วน
- พัฒนาประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาและการบริการประชาชน
- ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับประชาธิปไตยและเสรีภาพของประชาชน
- พัฒนาคุณภาพและศักยภาพบุคลากรของเทศบาล
- ปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน

๒.๔. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

๓. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑. การวิเคราะห์กระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) ของเทศบาลตำบลเวียงเทิง

จุดแข็ง (strengths)

- มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาท้องถิ่นที่หลากหลายในสำนักหรือส่วนต่าง ๆ ของเทศบาล
- เทศบาลมีความเป็นอิสระในการดำเนินการด้านนโยบาย การปกครอง การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังและมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของตนเอง
- การให้ความสำคัญกับการพัฒนาพื้นที่ในทุก ๆ ด้านตามสภาพปัญหาและความต้องการของตำบล
- มีงบประมาณรายได้จากการภาษีจัดเก็บเอง,ภาษีจัดสรร,ค่าธรรมเนียม และเงินอุดหนุน
- มีระบบฐานข้อมูลตำบลที่ดำเนินการจัดเก็บเอง และที่ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- มีทรัพยากรบุคคล เครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำงานที่มีศักยภาพเป็นของตนเอง
- มีการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทุก ๆ หน่วยงาน
- มีทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เหมาะสมแก่การเป็นจุดศูนย์กลางที่เชื่อมโยงกับตำบลใกล้เคียงที่จะกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาร่วมกันในอนาคต

จุดอ่อน (weaknesses)

- ประชาชนบางส่วนมีฐานะยากจน
- ประชาชนส่วนใหญ่ ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของเทศบาล ทำให้ยังขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นโดยรวม
- มีปัญหาทางสังคม เช่น ยาเสพติด การว่างงาน โรคเอดส์ ๆ ล ฯ
- มีประชากรแห่งเป็นจำนวนมาก
- การจัดการด้านการตลาด การผลิต และรูปสินค้าเกษตรยังไม่มีประสิทธิภาพ

โอกาส (opportunities)

- มีส่วนราชการต่างๆอยู่ในพื้นที่สามารถติดต่อประสานงานและบูรณาการงานร่วมกันได้
- ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีทำให้มีความสะดวกคล่องตัว และมีประสิทธิภาพในการ ทำงานมากขึ้น
- ประชาชนมีความสมรรถนะสamaritans กันดี มีความขัดแย้งทางการเมือง ทางความคิดเห็นน้อย
- มีความเข้มแข็งทางการเมืองในระดับท้องถิ่น ทำให้การบริหารจัดการมีความต่อเนื่อง
- การแก้ไขปัญหาความยากจนและปัญหายาเสพติด ตามนโยบายรัฐบาล จังหวัด และอำเภอ สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ของเทศบาล

อุปสรรค (threats)

- การจัดสรรงบประมาณจากการรัฐยังไม่เพียงพอ กับภารกิจที่ถ่ายโอนให้กับท้องถิ่น
- ภาคเกษตรกรรมมีปัญหาน้ำสิ่น ขาดทุน ผลผลิตทางเกษตรส่วนใหญ่ราคาตกต่ำ
- สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองส่งผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่น
- การอพยพแรงงานของคนในพื้นที่ เนื่องจาก แหล่งงานรองรับไม่เพียงพอ
- การให้ความอิสระจากส่วนกลางยังไม่เต็มที่ ยังต้องอยู่ภายใต้การกำกับ ควบคุมดูแลจากส่วนภูมิภาค

๓.๒. การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลเวียงเทิง เป็นเขตที่มีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว และความมั่นคงของจังหวัดเชียงราย โดยมีพื้นที่เชื่อมต่อกับอำเภอหน้าด่าน ซึ่งเป็นเส้นทางคมนาคมหลัก และในปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจระหว่างไทย พม่า ลาว จีน ตั้งนั้นจึงเกิดการท่องเที่ยวเชิงพาณิชย์ และการสื่อสารระหว่าง ๕ ประเทศ จึงเป็นการเอื้อต่อการพัฒนาของพื้นที่เทศบาลตำบลได้เป็นอย่างดี ซึ่งรัฐบาลได้มีนโยบายส่งเสริมบทบาทและการใช้อุปกรณ์ในประชามติเชิง ซึ่งกำหนดให้มีการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเริ่มจากการพัฒนาด้านการค้าชายแดนและโครงข่ายคมนาคม ขนส่งบริเวณประตูกาค้าหลักของประเทศไทย เพื่อรับการเชื่อมโยงกระบวนการผลิตและการลงทุนข้ามแดน โดยปรับปรุงโครงข่ายระบบถนน พัฒนาระบบ National Single Window (NSW) และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้าและการขนส่งสินค้าข้ามแดนอย่างต่อเนื่อง ผลงานนโยบายดังกล่าวจะทำให้ระบบขนส่งและโลจิสติกส์ สามารถเชื่อมโยงกับประเทศไทยเพื่อบ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพและรองรับปริมาณการเดินทางและการขนส่งที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เชิงคุณภาพ

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ด้านโครงสร้างพื้นฐานสามารถพัฒนาหรือปรับปรุงได้ โดยการจัดหาเงินงบประมาณ ให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และในส่วนของพื้นที่เขตติดต่อกับตำบลข้างเคียง หรือ โครงการ/กิจกรรมที่เกินศักยภาพ ได้จัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาเพื่อดำเนินการของบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น

๑. ดำเนินการก่อสร้าง ปรับปรุง เส้นทางการคมนาคมให้สะดวก ทั่วถึง และครอบคลุมทุกหมู่บ้าน

๒. ดำเนินการก่อสร้างท่อเหล็ก และวางท่อระบายน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขัง

๓. ดำเนินการขยายเขตไฟฟ้าให้ครบทุกครัวเรือน และขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

๔. ดำเนินการขุดลอกคลอง สร้างเก็บน้ำ จัดทำแหล่งกักเก็บน้ำ และจัดทำเครื่องกรองน้ำสะอาด สำหรับ

ใช้ในการอุปโภค บริโภค

ด้านเศรษฐกิจ

สำหรับภาคการเกษตร เทศบาลตำบลเวียงเทิงเห็นความสำคัญเป็นอย่างมาก และได้ดำเนินการจัดสรรงบประมาณ จัดทำโครงการ/กิจกรรมในภาคการเกษตร อีกทั้งเพิ่มพูนความรู้ให้กับเกษตรกร ซึ่งเทศบาล ตำบลเวียงเทิงพยายามตอบสนองความต้องการ ทั้งในด้านเครื่องมือในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ และความรู้ในการแปรรูปผลิตทางการเกษตร และสถานที่จำหน่ายสินค้าที่มั่นคงกว้าง ลานนาเกษตรผลิตทางการเกษตร เครื่องคัดเมล็ดพันธุ์ข้าวปลูก เพื่อเพิ่มคุณภาพของผลผลิต ลดความชื้นก่อนที่จะจำหน่าย เพิ่มนูลค่าสินค้า ลดปัญหา การก่อสร้างค่าผลผลิต เช่น ข้าวเปลือก เป็นต้น และมุ่งเน้นการส่งเสริมการลดต้นทุนการผลิต

ด้านสังคม

เทศบาลตำบลเวียงเทิงได้ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนทั้งทางด้านสาธารณสุข จัดวิทยากรอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจ และจัดให้มีอาสาสมัครสาธารณสุขอยู่แลด้านสาธารณสุขภายในหมู่บ้านของตนเองและประสานมายังเทศบาลตำบลเวียงเทิง เพื่อให้ความช่วยเหลือ และจัดให้มีโครงการด้านสาธารณสุขในหมู่บ้านต่าง ๆ อย่างทั่วถึง ส่วนในด้านการลดปัญหาต่างๆ ในเด็กและเยาวชน ก็พยายามปลูกฝังจิตสำนึกที่ดี ทั้งเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ให้เด็กและเยาวชนเลิงเห็นความสำคัญในกิ่นที่อยู่บ้านเกิด อาชีพดังเดิม ส่วนเรื่องของยาเสพติดก็จัดอบรมให้สามารถลดปัญหางดได และการส่งเสริมจริยธรรมของเด็กและเยาวชน มีการส่งเสริมโดยการอบรมทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน การจัดตั้งสภากาเด็กและเยาวชน การส่งเสริมกิจกรรมด้านประเพณีและวัฒนธรรม ทั้งที่ดำเนินการเองและจัดงบประมาณอุดหนุน ด้านสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและนันทนาการ เทศบาลตำบลเวียงเทิง ก็ได้ส่งเสริมกีฬาในชุมชนโดยปรับปรุงสนามกีฬาในชุมชนและสนับสนุนอุปกรณ์กีฬาในการฝึกซ้อมและแข่งขัน หรือมีการส่งตัวแทนให้เป็นนักกีฬาระดับหมู่บ้าน อำเภอ และระดับจังหวัด ส่วนสถานที่หรือสวนสาธารณะของเทศบาลตำบลเวียงเทิง จัดส่งเสริมการปลูกต้นไม้ในชุมชนและที่สาธารณะต่าง ๆ การเพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่สาธารณะประโยชน์ ลดผลกระทบโลกร้อน ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้รับบริการสาธารณะอย่างทั่วถึง เด็กเยาวชน ได้รับการปลูกฝังให้อยู่ในจริยธรรม มีความสนใจในประเพณีของท้องถิ่นอันดึงดี มีลูกหลานสานต่ออาชีพเกษตรกรรมอย่างภาคภูมิใจ และมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สถานที่เล่นกีฬา ออกกำลังกายและนันทนาการอย่างเพียงพอ และใช้พื้นที่สาธารณะประโยชน์หรือพื้นที่ว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ด้านการเมือง - การบริหาร

เทศบาลตำบลเวียงเทิง จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ เพย়แพร และส่งเสริมให้ประชาชนมีความสนใจในการเมืองการบริหารโดยใช้สื่อต่าง ๆ จัดอบรมแกนนำในหมู่บ้าน และส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหารโดยการจัดตั้งกลุ่มตัวแทนของหมู่บ้านในด้านต่าง ๆ ส่วนในด้านบุคลากรของเทศบาลตำบลเวียงเทิง ได้จัดให้มีการส่งเสริม พัฒนาระบบการทำงาน โดยการส่งอบรมอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และมีทัศนคติที่ดีในการทำงาน สร้างแรงจูงใจให้กับผู้ปฏิบัติงาน ทำให้มีขวัญและกำลังใจในการทำงาน และให้ทุกคนยึดถือปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลอย่างแท้จริง ส่วนด้านการพัฒนาการจัดเก็บรายได้ จัดให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการชำระภาษี การต่อใบอนุญาตต่างๆ และการปฏิบัติตามเทศบัญญัติ การปรับปรุงด้านแผนที่ภาษีให้สามารถจัดเก็บได้อย่างทั้งถึง ยุติธรรมและครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด เร่งรัดการจัดเก็บให้ครบถ้วน ตามกำหนดเวลา อีกทั้งออกเทศบัญญัติเพื่อปรับปรุงอัตราการจัดเก็บ ให้เหมาะสมต่อสถานการณ์ปัจจุบันและเพียงพอต่อการพัฒนาตำบล สามารถสร้างความตระหนักรู้ให้ประชาชนเล็งเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในด้านการเมือง การบริหาร และสนใจที่จะมีส่วนร่วมกิจกรรมที่ทางเทศบาลจัดขึ้น ผู้บริหาร บุคลากร ของเทศบาลตำบลเวียงเทิง ได้รับการพัฒนาสามารถปฏิบัติงาน อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้การบริการที่ดี สะดวก รวดเร็ว รวมถึงเทศบาลตำบลเวียงเทิงสามารถจัดเก็บรายได้อย่างทั่วถึง และครบถ้วน เป็นธรรม เพื่อมีรายได้ให้เพียงพอต่อการบริหารงาน และมีการส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพหรือองคุณในโครงการ/กิจกรรม เพื่อก่อให้เกิดการสร้างงานและกระจายรายได้อย่างยั่งยืน

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาห้องถีนไปสู่การปฏิบัติ

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ	หน่วยงานสนับสนุน
๑	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้าน สาธารณูปโภคพื้นฐาน	๑. ด้านบริการชุมชน และสังคม	- แผนงานเคหะและชุมชน	๑. กองช่าง	๑. สำนักปลัด ๒. กองคลัง ๓. กองศึกษา ๔. กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม
๒	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	-	-	-	-
๓	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเมินท้องถิ่น	-	-	-	-
๔	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	-	-	-	-
๕	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านสังคม ความมั่นคงในชีวิตและ ทรัพย์สิน	-	-	-	-
๖	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร	-	-	-	-
รวม	๖	๑	๑	๑	๑

บัญชีสินบุคคลภารกิจ
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) เพื่อตาม ฉบับที่ ๔
เทศบาลตั้งตัวเองไว้ใช้งาน สำนักงาน จังหวัดเชียงราย

รายการ	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน จ้างงาน โครงการ	งบประมาณ คงเหลือ	งบประมาณ คงเหลือ	จำนวน จ้างงาน โครงการ	งบประมาณ คงเหลือ	จำนวน จ้างงาน โครงการ	งบประมาณ คงเหลือ	จำนวน จ้างงาน โครงการ	งบประมาณ คงเหลือ
รายการ	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน จ้างงาน โครงการ	งบประมาณ คงเหลือ	งบประมาณ คงเหลือ	จำนวน จ้างงาน โครงการ	งบประมาณ คงเหลือ	จำนวน จ้างงาน โครงการ	งบประมาณ คงเหลือ	จำนวน จ้างงาน โครงการ	งบประมาณ คงเหลือ
รายการ	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน จ้างงาน โครงการ	งบประมาณ คงเหลือ	งบประมาณ คงเหลือ	จำนวน จ้างงาน โครงการ	งบประมาณ คงเหลือ	จำนวน จ้างงาน โครงการ	งบประมาณ คงเหลือ	จำนวน จ้างงาน โครงการ	งบประมาณ คงเหลือ
๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาครมเมืองราชบูรพา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๒.๑. แผนงานบริหารงานทั่วไป	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๒.๒. แผนงานรักษาความสงบภายใน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๒.๓. แผนงานการศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๒.๔. แผนงานสาธารณสุข	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๒.๕. แผนงานสังคมและความทั่วไป	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๒.๖. แผนงานคหบดีและชุมชน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๒.๗. แผนงานสร้างความทั่วถึงของบุคลากร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๒.๘. แผนงานการศึกษา วัฒนธรรม และ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๒.๙. แผนงานอุดหนุนการแสวงหารายได้	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๒.๑๐. แผนงานการกิจกรรม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๒.๑๑. แผนงานการพัฒนาชีวภาพ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๒.๑๒. แผนงานงบกลาง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	-	๗๙,๔๕๐,๐๐๐	-	๙	๗๙,๔๕๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เที่ยวนิม ฉบับที่ ๔

สำหรับโครงการที่เกี่ยวกับภาระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เทศบาลตำบลเวียงพี่ดี อำเภอบึง จังหวัดเชียงราย

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาชีวิตความสุขในภาคการค้าและการลงทุนและบริการโดยใช้ศักยภาพเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดกลุ่มอาเซียน +๖ และ GMS
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาชุมชน ปปช. ในเขตจังหวัด ภูเก็ต เส้นทาง ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบปฏิบัติการเชื่อมโยงกับจังหวัด ภูเก็ตอาเซียน+๒ และ GMS
๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน
- ๓.๑. แผนงานคุณภาพและมาตรฐาน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลลัพธ์ของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลกระทบ ต่อรัฐบาล หลัก	หน่วยงาน
				๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔			
๑	โครงการปรับปรุง สวนสาธารณะเฉลิมพระ เกียรติ	เพื่อปรับปรุง สวนสาธารณะเฉลิมพระ เกียรติให้มีความสวยงาม และส่งเสริมการออก กำลังกายให้แก่ประชาชน	ซ้อมและอบรมห้องอาหารและทาง เดินป่าในพื้นที่ครึ่งล้านไร่ ให้ครัว สามารถเดินล่น, จัดซื้อเครื่องของกินง่าย, จัดส่งเสริมการออก กำลังกายให้แก่ประชาชน	๗๕๐,๐๐๐	-	-	-	๗๕๐,๐๐๐	จำนวนครัวเรือนที่ได้ดำเนินการ ตามวัตถุประสงค์	จำนวนครัวเรือนที่ได้ดำเนินการ ตามวัตถุประสงค์ ให้ปัจจุบัน สวัสดิภาพ กระบวนการ ประชุม สุขาพัรากาย ^๑ แม่บ้าน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลลัพธ์ของโครงการ)	งบประมาณรายเดือนที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				ก.๔๙๑๓	ก.๔๙๑๒	ก.๔๙๑๑	ก.๔๙๑๐	ก.๔๙๑๔			
๒	โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ สวนสาธารณะเดิมที่รบ กiergeติ เนื่องในโอกาส magna มงคลพระราษฎร์เบรม ราชภัฏเชียง	เพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์ สวนสาธารณะเดิมที่รบ กiergeติ เนื่องในโอกาส magna มงคลพระราษฎร์เบรม ราชภัฏเชียง	(๑) ซ่อมปรับดูดเมือง ขนาด กว้าง ๗๙ เมตร ๘๙ ๑๐.๘๐ เมตร (๒) ป้ายโครงการสวนแม่ต้ม พะงะกiergeติ ขนาด ๑.๗๐ เมตร ยาว ๕ เมตร สูง ๓.๓๐ เมตร (๓) ศาลาพักผ่อน จำนวน ๕ หลัง	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	จำนวนโครงการที่ได้ดำเนินการ	จำนวนโครงการที่ได้ดำเนินการที่เสร็จสมบูรณ์ เนื่องในโอกาส magna มงคลพระราษฎร์เบรม ราชภัฏเชียง ความสุขยังคงอยู่	กองช่าง

ลำดับ	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	งบประมาณและพิ่งงานมา					ผู้ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน	รับผิดชอบ
				เบ็ดเตลlok	เบ็ดเตลlok	เบ็ดเตลlok	เบ็ดเตลlok	(บาท)			
๓	โครงการก่อสร้างสนามฟุตบอล (โรงเรียนเทศบาลสำราญเทิง)	เพื่อก่อสร้างสนามฟุตบอล (โรงเรียนเทศบาลสำราญเทิง) สำหรับการแข่งขันฟุตบอล รายการ แข่งขันฟุตบอล นัดชิงชนะเลิศ ที่จังหวัดเชียงใหม่ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๕	ก่อสร้างสนามฟุตบอล ขนาดความกว้าง ๙๕.๐๐ เมตร ยาว ๔๕.๐๐ เมตร พื้นที่รวมทั้งหมดอย่างกว่า ๑,๑๘๕.๐๐ ตารางเมตร	-	-	๑,๑๘๐,๐๐๐	-	(บาท)	จำนวนโครงการที่ได้รับเงินการ	โรงเรียนเทศบาลสำราญเทิง	กองช่าง กองงบประมาณ การศึกษา
๔	โครงการซ่อมแซมเขื่อนป้องกันดินริมแม่น้ำแม่โขง	เพื่อยกระดับความเข้มแข็ง ป้องกันดินริมแม่น้ำแม่โขง สำหรับการใช้งานจริงได้	ปรับปรุงซ่อมแซมเขื่อนป้องกันดินริมแม่น้ำแม่โขง ขนาดกว้าง ๗๗๐๔ เมตร	-	-	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	-	(บาท)	จำนวนโครงการที่ได้รับเงินการ	เชื่อมปีกันกันน้ำ ตามที่ชำนาญ มีส่วนที่สำคัญที่สุด	กองช่าง กองงบประมาณ กองทุนฯ
๕	โครงการบ้านคนไร้ที่ดิน ระบบปั๊มน้ำ	เพื่อบ้านคนไร้ที่ดิน ห้องน้ำ	ก่อสร้างบ้านที่ดินริมแม่น้ำแม่โขง ขนาดกว้าง ๓๕๐ เมตร ยาว ๓๕๐ เมตร และเพิ่มความชุ่มชื้นให้ดิน	-	-	๑,๖๐๐,๐๐๐	-	(บาท)	จำนวนโครงการที่ได้รับเงินการ	ลดปัญหาน้ำท่วมชั่วคราว แก้ไขปัญหาภัยแล้ง และเพิ่มความชุ่มชื้นให้ดิน	กองช่าง กองงบประมาณ กองทุนฯ

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และศักยภาพชีวิตระเพื่อให้ประชานอยู่เป็นปีบสุข
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของศักยภาพชีวิตระเพื่อให้ประชานอยู่เป็นปีบสุข
๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านสังคมความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน
- แผนงานสังเคราะห์สูง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลลัพธ์ของโครงการ)	งบประมาณและผู้ดำเนินมา				ตัวชี้วัด	ผู้ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				เบ็ดเตลlok (บาท)	เบ็ดเตลlok (บาท)	เบ็ดเตลlok (บาท)	เบ็ดเตลlok (บาท)			
๑	โครงการแก้ไขปัญหา ผลกระทบจากการบาดชุมชน โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ด้านการแพทย์ และสาธารณสุข	เพื่อบรรลุให้ความรู้สำหรับผู้นำ ชุมชนในการเฝ้าระวังความรู้ใน เรื่องของการเฝ้าระวัง การแพร่ระบาดของเชื้อ ^{ไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙} และสามารถรักษาดู แล้วยังสามารถรับการ ระบบดูแลให้มีพัฒนา รูปแบบบริการสำหรับ new abnormal” สำหรับผู้นำชุมชน	ผู้นำชุมชนที่เข้าร่วงการ อบรม ให้ความร่วมมือของ ภาคเครือข่ายในพื้นที่ พื้นที่อย่าง จริงใจต่อไป และการประเมิน ภูมิท้อง แหล่ง สามารถปฏิบัติ ตัวตามที่กำหนด ได้	-	-	-	-	๑๗๑,๖๖๖	ผู้นำชุมชนรับ ทราบเข้ามาใน พื้นที่อย่าง จริงใจต่อไป ภูมิท้อง และ สามารถปฏิบัติ ตัวตามที่กำหนด ได้	กอง สาธารณสุข และ สังคมต่อไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ก่อมา					ตัวชี้วัด	ผลกระทบ ต่อปี	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				เบ็ดเตล็ด	เบ็ดเตล็ด (บาท)	เบ็ดเตล็ด (บาท)	เบ็ดเตล็ด (บาท)	เบ็ดเตล็ด (บาท)			
๒	โครงการแก้ไขปัญหา ผลกระทบจากการบาดชุมชน โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ด้านการแพทย์ และสาธารณสุข	เพื่อลดพิษกรรมเสี่ยงอัน เป็นต้นมูลทุกอย่างให้เกิดการ แพร่ระบาดอย่างรวดเร็วที่ต้อง ^{ให้} เข้าใจไว้สักโคนร์ ๓๐๐๙ และยึดวิถีปฏิกรรมน์ “เตรียมการรองรับการ ระบาดติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙	สถานศึกษาภาระน้ำที่ ประจำที่น้ำในพื้นที่ใน กระบวนการเกิด ^{ให้} โรคระบาดเชื้อ ^{ให้} ไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙	๕๕๖๑๗ (บาท)	๕๕๖๑๒ (บาท)	๕๕๖๑๓ (บาท)	๕๕๖๑๔ (บาท)	๕๕๖๑๕ (บาท)	จำนวนผู้ที่เข้า มาในพื้นที่ ทางเข้าใน พื้นที่อย่าง มากท่อง แมลง ไส้เดือนต้ม ^{ให้} ๒๐๑๙	เกิดการรัด ^{ให้} กรองผู้เดิน ^{ให้} ทางเข้าใน พื้นที่อย่าง มากท่อง แมลง ไส้เดือนต้ม ^{ให้} ๒๐๑๙	กอง ^{ให้} สาธารณสุข ^{ให้} และ ^{ให้} สิ่งแวดล้อม ^{ให้}

ແມ່ນພື້ນນາຫ້ອກນິນ (ໜ.ກ.ໃຈວອຕ - ອາເຈົ້າວະ) ເພີ່ມເຕີມ ດັບປັ້ນ ລາ
ເທົກປາກຕົກປາກໃຈຢະເຫັນ ວິໄລທີ່ ອຳນາໂທໃໝ່
ບັນຫຼືຄຽກງົດໆ

ក्र.	ឈ្មោះ	ទីតាំង	ប្រភេទ	ព្រមទាំង (សារិកធនធានក្នុងរដ្ឋបាល)	ប្រកបដាក់រាយការណាមួយ				អត្ថបទ	ក្រសួង	អនុគមន៍
					ប្រចាំថ្ងៃ	ប្រចាំសប្តាហើប	ប្រចាំសប្តាហើប	ប្រចាំឆ្នាំ			
៣	ឈ្មោះលោកស្រី ស៊ុខ សាស្ត្រ	ភ្នំពេញ	ប្រធានប្រឹតុ	សារិកធនធានក្នុងរដ្ឋបាល	-	-	-	-	៩,០០០,០០០	ករណីសារិកធនធាន	ក្រសួងការពាណិជ្ជកម្ម

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมอีก (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นแบบที่กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาโดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายโดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ประกอบด้วย

- ๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๐ คะแนน
- ๑.๒ การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ ๒๐ คะแนน
- ๑.๓ ยุทธศาสตร์ ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย

- (๑) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๐ คะแนน
- (๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๑๐ คะแนน
- (๓) ยุทธศาสตร์จังหวัด ๑๐ คะแนน
- (๔) วิสัยทัศน์ ๕ คะแนน
- (๕) กลยุทธ์ ๕ คะแนน
- (๖) เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ ๕ คะแนน
- (๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ๕ คะแนน
- (๘) แผนงาน ๕ คะแนน
- (๙) ความเข้มข้นของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ๕ คะแนน

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

ประกอบด้วย

- ๒.๑ การสรุปสถานการณ์การพัฒนา ๑๐ คะแนน
- ๒.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ ๑๐ คะแนน
- ๒.๓ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ ๑๐ คะแนน
- ๒.๔ แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา ๑๐ คะแนน
- ๒.๕ โครงการพัฒนา ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย
 - (๑) ความชัดเจนของชื่อโครงการ ๕ คะแนน
 - (๒) กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ ๕ คะแนน

(๓) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง ๕ คะแนน

(๔) โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ๕ คะแนน

(๕) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ๕ คะแนน

(๖) โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐ ๕ คะแนน

(๗) โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด ๕ คะแนน

(๘) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนภายใต้หลักประชาธิรัฐ ๕ คะแนน

(๙) งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) ๕ คะแนน

(๑๐) มีการประมาณการราคากลุ่มต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ ๕ คะแนน

(๑๑) มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ ๕ คะแนน

(๑๒) ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ๕ คะแนน

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

โดยใช้แบบสำรวจติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณและคุณภาพ

(๑) แบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน (Performance Indicators)

(๒) แบบบัตรคะแนน (Scorecard Model) หรือ Scorecard Model ของ Kaplan & Norton

(๓) แบบมุ่งวัดผลสมมูล (Result FrameworkModel (RF))

(๔) แบบเชิงเหตุผล(Logical Model)

(๕) แบบวัดกระบวนการปฏิบัติงาน (Process Performance Measurement System (PPMS))

(๖) แบบการประเมินโดยใช้วิธีการแก้ปัญหาหรือเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้น หรือ Problem-Solving Method

(๗) แบบการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Participatory Method)

(๘) แบบการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)

(๙) แบบการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment Model)

(๑๐) แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment Model)

(๑๑) แบบอื่นๆ ท่องศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบข้อ (๑) – (๑๐) หรือเป็นแบบผสมก็ได้

เชิงปริมาณ (Quantity) เชิงคุณภาพ (Quality) ผลที่ได้จริงๆคืออะไร ค่าใช้จ่าย (Cost) เวลา (Time) เป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่

- ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร
- วัดผลนั้นได้หรือไม่ หรือวัดได้เท่าไหร่ (Key Performance Indicator : KPIs)
- ผลกระทบ (Impact)

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อนาคต (เข่น จะทำ สนับสนุน ส่งเสริม ป้องกัน อย่างไร เป็นต้น)

ในทฤษฎีทางวิชาการ ซึ่งว่า องค์กรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือองค์กรภาคเอกชน จะพัฒนาเติบโตและอยู่รอดได้ต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก ๕ ประการ (PEST) ตลอดเวลา ซึ่งประกอบไปด้วย

- ๑) สิ่งแวดล้อมด้านการเมือง (Political Environment)
- ๒) สิ่งแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ (Economic Environment)
- ๓) สิ่งแวดล้อมด้านสังคม (Social Environment) และ
- ๔) สิ่งแวดล้อมด้านวิทยาการใหม่ๆ (Technology)

๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา (รวมถึงองค์ประกอบสำคัญของข้อมูลเพื่อนำไปสู่ ข้อเสนอแนะ เป็นต้น)

เทศบาลตำบลเวียงเทิง มีข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา โดยอิงข้อมูลการพัฒนา ที่อยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมภายนอกต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อท้องถิ่น

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรงบประมาณให้ อปท.
- อำนาจ หน้าที่ ที่ท้องถิ่นต้องทำ
- แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ធនវក

ประกาศเทศบาลตำบลเวียงเทิง
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔

อ้างถึงหนังสือ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๑๕๔๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๓ เรื่องแนวทางการเสนอโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใต้กรอบนโยบายพื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย และอาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๒๒/๒ เทศบาลตำบลเวียงเทิง ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ ขึ้น และนายกเทศมนตรีตำบลเวียงเทิงได้อนุมัติแล้ว จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ โดยให้มีผลบังคับใช้ได้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓

ลงชื่อ

(นายสิงหทอง หนุนนำสิริสวัสดิ์)

นายกเทศมนตรีตำบลเวียงเทิง

ที่ ชร ๕๒๗๐๑/๓๓๔

สำนักงานเทศบาลตำบลเวียงเทิง
เลขที่ ๓ หมู่ที่ ๑๕ ถนนพิศาล
จังหวัดเชียงราย ๕๗๑๖๐

๒ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ส่งแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔

เรียน นายอำเภอเทิง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ จำนวน ๑ เล่ม
๒. สำเนาประกาศเทศบาลตำบลเวียงเทิง จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยเทศบาลตำบลเวียงเทิง ได้ประกาศการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง เทศบาลตำบลเวียงเทิง
จึงขอส่งแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ มายังอำเภอเทิงเพื่อทราบ ในฐานะผู้
กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑ เล่ม รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อม
หนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสิงห์ทอง หนุนนำสิริสวัสดิ์)
นายกเทศมนตรีตำบลเวียงเทิง

สำนักปลัดเทศบาล
งานแผนและงบประมาณ
โทร. ๐ - ๕๓๗๙ - ๕๓๐๑
โทรสาร. ๐ - ๕๓๖๖ - ๙๐๔๑
www.wiangthoeng.go.th

ที่ ชร ๕๙๗๐๑/ว ๙๔

สำนักงานเทศบาลตำบลเวียงเทิง
เลขที่ ๓ หมู่ที่ ๑๕ ถนนพิศาล
จังหวัดเชียงราย ๕๗๑๖๐

๒ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ประชาสัมพันธ์แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ จำนวน ๑ เล่ม
๒. สำเนาประกาศเทศบาลตำบลเวียงเทิง จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยเทศบาลตำบลเวียงเทิง ได้ประกาศการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาตำบล และแนวทางการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

เทศบาลตำบลเวียงเทิง จึงขอส่งแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ ส่วนราชการ ประชาชนรับทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขอความร่วมมือประชาสัมพันธ์

ขอแสดงความนับถือ

(นายสิงห์ทอง หนูน้ำสิริสวัสดิ์)
นายกเทศมนตรีตำบลเวียงเทิง

สำนักปลัดเทศบาล
งานแผนและงบประมาณ
โทร ๐ - ๕๓๗๙ - ๕๗๒๑
โทรสาร. ๐ - ๕๓๖๖ - ๕๐๔๑
www.wiangthoeng.go.th

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักปลัดเทศบาลตำบลเวียงเทิง

ที่ ชร ๕๒๗๐๑/

วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง แจกจ่ายแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ เพื่อนำไปเป็นแนวทาง
ปฏิบัติงาน

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลเวียงเทิง

อ้างถึงระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย
วิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๙ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๓
เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามระเบียบ หนังสือสั่งการ ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ข้าพเจ้านางสาวเมมิกา
ศรีจินดา ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ จึงขอแจกจ่ายแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ -
๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลเวียงเทิงใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน ตาม
บัญชีรายรื่นที่แนบมาพร้อมบันทึกข้อความฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ลงชื่อ

(นางสาวเมมิกา ศรีจินดา)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ความเห็น

ลงชื่อ

(นายณายุทธ ทิพย์บุตร)

หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล

ความเห็น

ลงชื่อ ว่าที่ร้อยตรี

(ต่อตรากุล วรรณะสอน)

ปลัดเทศบาลตำบลเวียงเทิง

ความเห็น

อนุกรรมการ

ลงชื่อ

นายสิงหน่อง หนุนนำสิริสวัสดิ์
(นายกเทศมนตรีตำบลเวียงเทิง)

รายชื่อผู้รับແຜນພັມນາທອງຄືນ (ພ.ສ.ເມດົວຕ - ແມດົວຕ) ເພີ່ມເຕີມ ລັບປີ ۴
ເຫດບາລດຳບລເວີຍເທິງ ຄໍາເກອເທິງ ຈັງຫວັດເຂີຍຮາຍ
(ແຜນ ۴ ປີ)

ຄະນະຜູ້ບໍລິຫານເຫດບາລດຳບລເວີຍເທິງ

ທີ່	ຊື່ - ສກຸລ	ຕຳແໜ່ງ	ລາຍນີ້ຂ່ອງ	ໜາຍເຫດ
១	ນາຍສົງຫຼົງ ທໝານນຳສີຣີສົວສົດ	ນາຍກເທດມນດີ		
២	ນາຍສຸຮົພລ ມະຫາວັດນັ້ນທີ່	ຮອງນາກເທດມນດີ		
៣	ນາຍຈາລູ້ຍ້ອຍ ພົງໝໍມົນ	ຮອງນາກເທດມນດີ		
៤	ນາຍຮັນວາ ນີ້ຄວາມຮັກ	ເລົານຸການນາຍກເທດມນດີ		

ຄະນະສາກເຫດບາລດຳບລເວີຍເທິງ

ທີ່	ຊື່ - ສກຸລ	ຕຳແໜ່ງ	ລາຍນີ້ຂ່ອງ	ໜາຍເຫດ
១	ນາຍປະບຽນ ທີ່ພົມໂຄຕ	ປະບຽນສາກເຫດບາລດຳບລເວີຍເທິງ		
២	ນາງສາຍສຸຮົມ ທີ່ພົມອ້າຍ	ຮອງປະບຽນສາກເຫດບາລດຳບລເວີຍເທິງ		
៣	ນາຍສຸພາດ ແກ້ວກະຈຳ	ສາມາຊີກສາກເຫດບາລດຳບລເວີຍເທິງ		
៤	ນາງມາລີ ຊ່າງຫລ່ອ	ສາມາຊີກສາກເຫດບາລດຳບລເວີຍເທິງ		
៥	ນາຍວິຫັນ ຮາຊເມືອງມູນລ	ສາມາຊີກສາກເຫດບາລດຳບລເວີຍເທິງ		
៦	ນາຍວຽກການ ເຈັນຈັດ	ສາມາຊີກສາກເຫດບາລດຳບລເວີຍເທິງ		
៧	ນາຍພຈູ້ ດຳນັ້ອຍ	ສາມາຊີກສາກເຫດບາລດຳບລເວີຍເທິງ		
៨	ນາຍໄສວ ຄື່ນທີ່ພົມ	ສາມາຊີກສາກເຫດບາລດຳບລເວີຍເທິງ		
៩	ນາຍຮັນກຸດ ອິນຈາ	ສາມາຊີກສາກເຫດບາລດຳບລເວີຍເທິງ		

ກຳນັນ/ຜູ້ໃໝ່ບ້ານ

ທີ່	ຊື່ - ສກຸລ	ຕຳແໜ່ງ	ລາຍນີ້ຂ່ອງ	ໜາຍເຫດ
១	ນາຍນິກ ອິນທີ່ສັງວົນ	ຜູ້ໃໝ່ບ້ານ ໜມ່ງທີ່ ១		
២	ນາຍວັນຈີ ໂນວັງ	ຜູ້ໃໝ່ບ້ານ ໜມ່ງທີ່ ២		
៣	ນາຍສະມິຍີ ຈັນທີ່ງ	ກຳນັນດຳບລເວີຍ ໜມ່ງທີ່ ១៤		
៤	ນາງສາວເຊີລີວ ດັນນ່ານ	ຜູ້ໃໝ່ບ້ານ ໜມ່ງທີ່ ១៥		
៥	ນາງສາວໄພຮັຊ ພັນວົວໄລ	ຜູ້ໃໝ່ບ້ານ ໜມ່ງທີ່ ២០		

รายชื่อผู้รับແຜນພັດນາທ້ອງຄົນ (ພ.ສ.ເມດີ່) ເພີ່ມເຕີມ ລັບທີ ۴
 ແຫະກາລທຳບລເວີຍເທິງ ຄໍາເກອເທິງ ຈັງຫວັດເຂີຍງານ
 (ແຜນ ៥ ປີ)

ທີ່	ຊື່-ສຸກລ	ຕຳແໜ່ງ	ລາຍມືອຊື່	ໜໍາຍເຫດ
១	ວ່າທ່ຽຍຕີຕ່ອຕະກູລ ວຽກສອນ	ປັດທຶນ		
២	ນາຍສຸਰິຍົງຄໍ ແກ້ວກ້ວ	ຜູ້ອໍານວຍການກອງໜ່າງ		
៣	ນາງຮັດນິຕານີ ສີທິພິນທໍ	ຜູ້ອໍານວຍການກອງຄລັງ		
៤	ນາຍໄພຣັ້ງ ມໍາວັງຄົນທໍ	ຜູ້ອໍານວຍການກອງສາຮາຮັນສຸຂາ		
៥	ນາຍອනາຍຸທົກ ທີພົມບູຕົຮ	ຫ້ວໜ້າສຳນັກປັດ		
៦	ນາງເທີມແພ ລື້ຫ້ວສະ	ພອ. ຮ.ຮ.ທຶນທຳບລເວີຍເທິງ		
៧	ວ່າງ	ຫ້ວໜ້າຝ່າຍບໍລິຫານການຄລັງ		
៨	ນາຍປະກົມນົງ ເມືອງອິນທີ	ນັກວິຊາການສຶກສາ		
៩	ນາງໝັງກັນທໍ ຕື່ບປະຈິ	ນັກທີ່ພາກປຸຄຄລ		
១០	ນາຍສຸພາຍ ຜັດສີ	ນັກພັດນາຊຸມໝານ		
១១	ນາງພິສົມຍ ເທັນສົນ	ນັກຈັດກາງານທະເບີນແລະບັດ		
១២	ນາງສາວມີມິກາ ດຣີຈິນດາ	ນັກວິຄະະໂຫຍາຍແລະແພນ		
១៣	ນາງອັນຕິກາ ສາຍໃຈ	ນັກວິຊາການເຈີນແລະບັງຢືນ		
១៤	ນາງສາວທິຕາຍ ປັນຍາຍມ	ນັກວິຊາການສາຮາຮັນສຸຂ		
១៥	ວ່າງ	ນັກວິຊາການຕຽບສອບກາຍໃນ		
១៦	ວ່າງ	ວິສວກໂຮງ		
១៧	ຈ່າເອກະພາບ ຈັນທຣີໃຈ	ຈົບ.ປັບປຸງກັນແລະບໍລິຫານສາຮາຮັນກໍຍ		
១៨	ນາງຈິຈະວັນ ວົງສົນທໍ	ເຈົ້າພັກງານອຸປະກອດ		
១៩	ວ່າງ	ເຈົ້າພັກງານຈັດເກີບຮາຍໄດ້		
២០	ນາງສາວພິທິນທໍ ອຸ່ນເຕີມໃຈ	ເຈົ້າພັກງານເຈີນແລະບັງຢືນ		
២១	ວ່າງ	ເຈົ້າພັກງານພັດສຸດ		
២២	ນາຍງວຸນາຄ ຮາຊເມືອງມູນຄ	ເຈົ້າພັກງານສາຮາຮັນສຸຂ		
២៣	ນາງກົມື່ດາ ເມືອງອິນທີ	ນັກປະຊາສຳພັນງົງ		
២៤	ນາຍວິໄຮ ທັນເວືອນ	ນັກການ		
២៥				
២៦				
២៧				
២៨				
២៩				
៣០				

รายชื่อหน่วยราชการรับแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔
เทศบาลตำบลเวียงเทิง อําเภอเทิง จังหวัดเชียงราย
(แผน ๕ ปี)